

Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil

BOE núm. 175, 22/07/2011

TEXT CONSOLIDAT

Vigència 29/12/2023 -

Advertiment

Cal tenir en compte que l'entrada en vigor d'aquesta Llei, prevista inicialment per al 22 de juliol de 2014, es va prorrogar fins al 15 de juliol de 2015 (per la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència), en la part que el dia de la publicació del Reial decret llei 8/2014, de 4 de juliol, no hagués entrat en vigor, de conformitat amb la disposició addicional 19a d'aquest mateix Reial decret llei (BOE núm. 163, de 5 de juliol) i la disposició addicional 2a de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència (BOE núm. 252, de 17 d'octubre). Per tant, **de conformitat amb la disposició final 10a, les disposicions addicionals 7a i 8a i les disposicions finals 3a i 6a van entrar en vigor el 23 de juliol de 2011.**

Posteriorment es va tornar a prorrogar l'entrada en vigor general fins al 30 de juny de 2017 per Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària (BOE núm. 158, de 3 de juliol) i per la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil (BOE núm. 167, de 14 de juliol), que, a més de mantenir les excepcions que ja hi havia, concreta que **els articles 44 a 47, 49.1 a 4, 64, 66, 67.3 i la disposició addicional 9a entraven en vigor el 15 d'octubre de 2015.**

La Llei 4/2017, de 28 de juny, de modificació de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària (BOE núm. 154, de 29 de juny) en va tornar a prorrogar l'entrada en vigor general fins al 30 de juny de 2018; en mantenia les excepcions que ja hi havia, i especificava que **els articles 49.2 i 53 entraven en vigor el 30 de juny de 2017.**

La Llei 5/2018, d'11 de juny, de modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, en relació amb l'ocupació il·legal d'habitatges (BOE núm. 142, de 12 de juny) **en va tornar a prorrogar l'entrada en vigor general fins al 30 de juny de 2020.**

Finalment, el Reial decret llei 16/2020, de 28 d'abril, de mesures processals i organitzatives per fer front

a la COVID-19 en l'àmbit de l'Administració de justícia (BOE núm. 119, de 29 d'abril), **n'ha tornat a prorrogar l'entrada en vigor general fins al 30 d'abril de 2021.**

Preàmbul

I

La importància del Registre Civil demana l'adopció d'un model nou que s'ajusti tant als valors consagrats en la Constitució de 1978 com a la realitat actual de la societat espanyola.

Encara que la Llei vigent del Registre Civil, de 8 de juny de 1957, ha demostrat la seva qualitat tècnica i la seva capacitat d'adaptació al llarg d'aquests anys, és innegable que la rellevància de les transformacions que hi ha hagut al nostre país exigeix un canvi normatiu en profunditat que, a més de recollir els aspectes més valuosos de la institució registral, l'acomodi plenament a l'Espanya d'avui, que té una realitat política, social i tecnològica completament diferent de la d'aquell temps.

La Constitució de 1978 situa les persones i els seus drets en el centre de l'acció pública. I aquest reconeixement inequívoc de la dignitat i la igualtat ha suposat l'abandonament progressiu de construccions jurídiques d'èpoques passades que configuraven l'estat civil a partir de l'estat social, la religió, el sexe, la filiació o el matrimoni.

Un Registre Civil coherent amb la Constitució ha d'assumir que les persones –iguals en dignitat i drets– són la seva única raó de ser, no només des d'una perspectiva individual i subjectiva sinó també en la dimensió objectiva, com a membres d'una comunitat políticament organitzada.

Per aquest motiu, la Llei abandona la vella preocupació per la constatació territorial dels fets concernents a les persones, i la substitueix per un model radicalment diferent que prioritza l'història de cada individu, i l'allibera de càrregues administratives i equilibra la protecció necessària del seu dret fonamental a la intimitat amb el caràcter públic del Registre Civil.

En aquest sentit, la Llei suprimeix el sistema tradicional de divisió del Registre Civil en seccions –naixements, matrimonis, defuncions, tuteles i representacions legals– i crea un registre individual per a cada persona a qui des de la primera inscripció que es practiqui se li assigna un codi personal.

Així mateix, aquesta Llei incorpora tant la Convenció dels drets del nen de 20 de novembre de 1989, ratificada per Espanya el 30 de novembre de 1990, com la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, de 13 de desembre de 2006, ratificada per Espanya el 23 de novembre de 2007.

II

La modernització del Registre Civil també fa pertinent que la seva gestió sigui assumida per funcionaris públics diferents dels que integren el poder judicial de l'Estat, que tenen la comesa constitucional de jutjar i executar el que ha estat jutjat.

En efecte, l'aplicació al Registre Civil de tècniques organitzatives i de gestió de naturalesa administrativa ha de permetre més uniformitat de criteris i una tramitació més àgil i eficient dels diferents expedients, sense cap minva del dret dels ciutadans a una tutela judicial efectiva, atès que tots els actes del Registre Civil queden subjectes a control judicial.

Aquesta Llei separa amb claredat les tradicionals funcions governatives i judicials que per inèrcia històrica encara apareixen entremesclades en el sistema de la Llei de 1957, i aproxima el nostre model de Registre Civil al que hi ha a altres països del nostre entorn, on també s'ha optat per un òrgan o entitat de naturalesa administrativa amb la finalitat de prestar un servei públic de més qualitat, sense perjudici de la garantia judicial dels drets dels ciutadans.

Atès que la matèria a la qual el funcionament del Registre Civil es refereix és l'estat civil de les persones i, en certs aspectes, el dret de família, la jurisdicció competent és la civil. No obstant això, s'exceptua la nacionalitat per residència, respecte de la qual persisteixen les raons que van aconsellar traslladar aquesta matèria a la jurisdicció contenciosa administrativa amb l'entrada en vigor de la Llei 18/1990, de 17 de desembre, de reforma del Codi civil.

III

Aquesta mateixa vocació modernitzadora fa que la Llei dissenyi un Registre Civil únic per a tot Espanya, informatitzat i accessible electrònicament.

El Registre Civil es configura com una base de dades única que permet compaginar la unitat de la informació amb la gestió territorialitzada i la universalitat en l'accés. Aquest salt conceptual, que implica la superació del Registre físicament articulat en llibres custodiats a oficines distribuïdes per tot Espanya, obliga a un replantejament de tota la seva estructura organitzativa, que ara ha de tenir per objectiu principal eximir el ciutadà de la càrrega d'haver d'acudir presencialment a les oficines del Registre.

Un Registre Civil electrònic exigeix una estructura organitzativa ben diferent de l'actual. Estructura que, a més, ha de tenir present les comunitats autònomes.

A tot això es dedica el títol III d'aquesta Llei, el qual preveu una organització del Registre Civil molt més senzilla que l'anterior, de manera que es diferencia entre oficines generals, oficina central i oficines consulars, dotades de funcions i competències pròpies, encara que depenent de la Direcció General dels Registres i del Notariat com a centre superior directiu, consultiu i responsable últim del Registre Civil.

Existeix una oficina general per cada comunitat o ciutat autònoma i una altra més per cada 500.000 habitants, al capdavant de la qual hi ha un encarregat a qui se li assignen les funcions de recepció de declaracions i sol·licituds, la tramitació i resolució d'expedients, la pràctica d'inscripcions i, si s'escau, l'expedició de certificacions. A l'oficina central li correspon, entre altres funcions, practicar les inscripcions derivades de resolucions dictades per la Direcció General dels Registres i del Notariat en els expedients que són de la seva competència. Quant a les oficines consulars, el seu règim jurídic no difereix substancialment del vigent.

La unitat d'actuació queda garantida mitjançant el caràcter vinculant de les instruccions, resolucions i circulars de la Direcció General dels Registres i del Notariat, així com per l'establiment d'un sistema de recursos que segueix les regles generals de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, amb la previsió expressa d'un recurs davant aquesta Direcció General.

IV

La Llei concep el Registre Civil com un registre electrònic, en el qual es practiquen assentaments informàtics, que organitza la publicitat i dóna fe dels fets i actes de l'estat civil. Des d'aquesta concepció s'incorpora l'ús de les noves tecnologies i de la signatura electrònica.

El règim de la publicitat del Registre Civil s'articula a partir de dos instruments: la certificació electrònica i l'accés de l'Administració, en l'exercici de les seves funcions públiques, a la informació registral. Aquest últim es concep com l'instrument preferent de publicitat, de manera que només en casos excepcionals el ciutadà ha de presentar certificacions de dades del Registre Civil.

El caràcter electrònic del Registre Civil no significa alterar la garantia de privacitat de les dades que conté. Encara que el Registre Civil està exclòs de l'àmbit d'aplicació de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, es presta una protecció especial a les dades, mentre continguin informació que afecta l'esfera de la intimitat de la persona. El fet rellevant és que les dades protegides només pertanyen al seu titular i a ell li correspon autoritzar que siguin facilitades a tercers.

V

En relació amb els aspectes substantius de la Llei, mereix una menció especial el títol VI, relatiu a fets i actes inscriptibles. Respecte de la inscripció de naixement, es mantenen els criteris generals i es preveu la remissió de les dades del nadó a través d'un document oficial per part dels responsables dels centres sanitaris. A cada nadó se li obre un registre individual i se li assigna un codi personal.

El nom i cognoms es configura com un element d'identitat del nadó derivat del dret de la personalitat i

com a tal s'incorpora a la inscripció de naixement. Amb la finalitat d'avançar en la igualtat de gènere, es prescindeix de la prevalença històrica del cognom patern davant del matern i es permet que els dos progenitors siguin els que decideixin l'ordre dels cognoms. Igualment, se sistematitza i s'agilita el procediment de canvi de noms i cognoms i se sotmet, com a regla general, a la competència de l'encarregat del Registre Civil. Quant a la filiació, s'elimina tota referència a la no matrimonial, amb equiparació plena a la matrimonial.

La instrucció de l'expedient matrimonial i la celebració del matrimoni competeix els ajuntaments, els quals han de remetre d'ofici la documentació preceptiva al Registre Civil. Els cònsols autoritzen, celebren i inscriuen els matrimonis d'espanyols a l'estranger. No es modifica la comunicació al Registre Civil dels matrimonis celebrats en forma religiosa.

De manera similar a la del naixement es regula la inscripció de la defunció mitjançant la remissió del document oficial, acompanyat d'un informe mèdic, per part dels centres sanitaris. Es manté el requisit de la pràctica prèvia de la inscripció de mort per dur a terme la inhumació o incineració.

La descentralització introduïda per la Constitució de 1978 és present, no només des del punt de vista territorial, sinó també des de la perspectiva de la distribució de competències. Així, es preveu l'accés al Registre Civil d'actes regulats en alguns drets civils especials com ara, per exemple, les autotuteles, apoderaments preventius o especialitats en matèria de règim econòmic del matrimoni. Igualment, es preveu la utilització de les llengües cooficials, tant en la inscripció com en l'expedició de certificacions. A més, la Llei garanteix la coexistència adequada de la competència estatal sobre Registre Civil i les de caràcter executiu que corresponen a les comunitats autònomes.

VI

La normativa de dret internacional privat la conté el títol X de la Llei amb una actualització de les solucions jurídiques influïdes per l'avanç de la legislació europea i la importància creixent de l'element estranger amb accés al Registre Civil. La coherència del model exigeix sobre això que es mantingui la unitat, dins de les particularitats inherents a cada sector.

Una de les novetats més grans se centra en la inscripció de documents judicials estrangers. D'aquesta manera, es permet no només la inscripció previ exequàtur sinó també la possibilitat que l'encarregat del Registre Civil realitzi la inscripció després de dur a terme un reconeixement incidental.

La complexitat inherent a les situacions internacionals justifica que la inscripció de documents estrangers judicials i no judicials, així com de certificacions estrangeres, correspongui amb caràcter exclusiu a l'Oficina Central del Registre. L'Oficina Central es configura a més com l'autoritat encarregada en matèria de cooperació internacional en totes les matèries sotmeses a la Llei.

VII

L'articulat es completa amb disposicions addicionals, transitòries i finals, així com amb una disposició derogatòria.

Es deroga la Llei de Registre Civil de 8 de juny de 1957, que, no obstant això, se segueix aplicant fins que quedi extingit el complex règim transitori que preveu la Llei. D'aquesta manera, es preveu un règim d'incorporació progressiva dels registres individuals i es mantenen temporalment els efectes que l'ordenament vigent atribueix al llibre de família. Igualment, es deroguen expressament els preceptes del Codi civil que són incompatibles amb les previsions d'aquesta Llei.

En efecte, atès que es prescindeix del llibre de família –que perd sentit dins del model modern que s'ha configurat en aquesta Llei– s'ha previst que en cada registre individual consti un full o extracte on figurin les dades personals de la vida de l'individu. Consegüentment amb aquest disseny del full individual, i en la recerca de més simplicitat i eficiència del sistema, la Llei distingeix entre les inscripcions, les anotacions registrals i, finalment, l'assentament de cancel·lació.

Es modifica la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, amb la finalitat de determinar l'òrgan judicial i el procediment per conèixer dels recursos davant de les resolucions de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria d'estat civil. Aquestes previsions no són aplicables als recursos davant de resolucions relatives a l'adquisició de nacionalitat per residència, la regulació i competència judicial dels quals no es modifica.

La desjudicialització del Registre Civil imposa la derogació de l'article 86 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial –que es porta a terme a través de llei orgànica complementària–, i del que preveu la Llei 38/1998, de 28 de desembre, de planta i demarcació judicial, respecte als registres civils.

La complexitat de la Llei i el canvi radical respecte al model anterior aconsellen un termini extens de *vacatio legis*, que s'ha fixat en tres anys, per permetre la posada en marxa progressiva del model nou, i evitar disfuncions en el tractament de la informació registral i la implementació de la nova estructura organitzativa.

Títol I

El Registre Civil. Disposicions generals

Capítol I

Naturalesa, contingut i competències del Registre Civil

Article 1

Objecte de la Llei

Aquesta Llei té per objecte l'ordenació jurídica del Registre Civil.

En particular, té com a finalitat regular l'organització, la direcció i el funcionament del Registre Civil, l'accés dels fets i actes que s'hi fan constar i la publicitat i els efectes que s'atorguen al seu contingut.

Article 2

Naturalesa i contingut del Registre Civil

1. El Registre Civil és un registre públic dependent del Ministeri de Justícia. Tots els assumptes referents al Registre Civil estan encomanats a la Direcció General dels Registres i del Notariat.

Els encarregats del Registre Civil han de complir les ordres, instruccions, resolucions i circulars del Ministeri de Justícia i de la Direcció General dels Registres i del Notariat.

2. El Registre Civil té per objecte fer constar oficialment els fets i actes que es refereixen a l'estat civil de les persones i els altres que determini aquesta Llei.

3. El contingut del Registre Civil està integrat pel conjunt de registres individuals de les persones físiques i per la resta de les inscripcions que s'hi practiquin de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

Article 3

Elements definitoris del Registre Civil

1. El Registre Civil és únic per a tot Espanya.

2. El Registre Civil és electrònic. Les dades són objecte de tractament automatitzat i s'integren en una base de dades única l'estructura, organització i funcionament de la qual és competència del Ministeri de Justícia de conformitat amb aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

3. Són aplicables al Registre Civil les mesures de seguretat que estableix la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

Article 4

Fets i actes inscriptibles

Tenen accés al Registre Civil els fets i actes que es refereixen a la identitat, estat civil i altres circumstàncies de la persona. Són, per tant, inscriptibles:

1r. El naixement.

2n. La filiació.

3r. El nom i els cognoms i els seus canvis.

4t. El sexe i el canvi de sexe.

5è. La nacionalitat i el veïnatge civil.

6è. L'emancipació i el benefici de la majoria d'edat.

7è. El matrimoni. La separació, nul·litat i divorci.

8è. El règim econòmic matrimonial legal o pactat.

9è. Les relacions paternofilials i les seves modificacions.

10è. Els poders i mandats preventius, la proposta de nomenament de curador i les mesures de suport previstes per una persona respecte de si mateixa o dels seus béns.

11è. Les resolucions judicials dictades en procediments de provisió de mesures judicials de suport a persones amb discapacitat.

12è. Els actes relatius a la constitució i el règim del patrimoni protegit de les persones amb discapacitat.

13è. La tutela del menor i la defensa judicial del menor emancipat.

14è. Les declaracions de concurs de les persones físiques i la intervenció o suspensió de les seves facultats.

15è. Les declaracions d'absència i mort.

16è. La defunció.

Article 5

Registre individual

1. Cada persona té un registre individual en el qual consten els fets i actes relatius a la identitat, estat civil i altres circumstàncies en els termes d'aquesta Llei.

2. El registre individual s'obre amb la inscripció de naixement o amb el primer assentament que es practiqui.

3. En aquest registre s'inscriuen o s'anoten, continuadament, successivament i cronològicament, tots els fets i actes que tinguin accés al Registre Civil.

Article 6

Codi personal

A cada registre individual obert amb el primer assentament que es practiqui se li assigna un codi personal constituït per la seqüència alfanumèrica generada pel Registre Civil, que és única i invariable en el temps.

Article 7

Signatura electrònica

1. Els encarregats del Registre Civil disposen de certificats electrònics qualificats. Mitjançant els certificats electrònics esmentats se signen els assentaments del Registre Civil amb signatura electrònica avançada. Les certificacions de les inscripcions electròniques, o les que s'expedeixin per mitjans electrònics, han de ser segellades directament pel sistema, amb un segell electrònic avançat basat en un certificat de segell electrònic qualificat, tret dels supòsits en què aquesta opció no sigui possible, cas en què han de ser signades per l'encarregat amb signatura electrònica avançada mitjançant el seu certificat electrònic qualificat.

Així mateix, el personal del Registre Civil que es determini reglamentàriament pot disposar d'un certificat electrònic qualificat amb signatura electrònica avançada.

2. S'ha de garantir la verificabilitat de les signatures i els segells electrònics dels assentaments esmentats, fins i tot una vegada hagi caducat o s'hagi revocat el certificat amb el qual es va practicar l'assentament mitjançant la utilització de formats o serveis que preservin la longevitat de les signatures i els segells electrònics durant el temps exigint per la legislació vigent.

3. Les persones es poden identificar electrònicament davant el Registre Civil a través de qualsevol dels sistemes que preveuen l'article 9 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, així com la normativa vigent en matèria d'identificació i signatura electrònica.

Article 8

Comunicació entre les oficines del Registre Civil i amb les administracions públiques

1. Les oficines del Registre Civil es comuniquen entre si a través de mitjans electrònics.

2. Totes les administracions i els funcionaris públics, en l'exercici de les seves competències i sota la seva

responsabilitat, tenen accés a les dades que constin en el Registre Civil únic amb les excepcions relatives a les dades especialment protegides que preveu aquesta Llei. Aquest accés s'efectua igualment mitjançant procediments electrònics amb els requisits i les prescripcions tècniques que s'estableixin dins de l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat i de l'Esquema Nacional de Seguretat.

Article 9

Competències generals del Registre Civil

En el Registre Civil consten els fets i actes inscriptibles que afecten els espanyols i els referits a estrangers, esdevinguts al territori espanyol.

Igualment, s'hi inscriuen els fets i actes que hagin tingut lloc fora d'Espanya, quan les inscripcions corresponents siguin exigides pel dret espanyol.

Article 10

Regles de competència

1. La sol·licitud d'inscripció i la pràctica de la inscripció es poden efectuar en qualsevol de les oficines generals del Registre Civil amb independència del lloc on es produeixen els fets o actes inscriptibles. Si es produeixen a l'estranger, la inscripció s'ha de sol·licitar i, si s'escau, s'ha de practicar a l'oficina consular de la circumscripció corresponent. En aquest últim cas, la inscripció també es pot sol·licitar i practicar a qualsevol de les oficines generals.

2. Els ciutadans poden sol·licitar en qualsevol de les oficines del Registre Civil o per mitjans electrònics l'accés a la informació que hi figura a través dels mitjans de publicitat que preveu aquesta Llei.

Capítol II

Drets i deures davant el Registre Civil

Article 11

Drets davant el Registre Civil

Són drets de les persones davant el Registre Civil:

- a) El dret a un nom i a ser inscrit mitjançant l'obertura d'un registre individual i l'assignació d'un codi personal.
- b) El dret a la inscripció dels fets i actes que es refereixen a la seva identitat, estat civil i altres circumstàncies personals que la Llei prevegi.
- c) El dret a accedir a la informació que sol·liciti sobre el contingut del Registre, amb les limitacions que preveu aquesta Llei.

- d) El dret a obtenir certificacions.
- e) El dret a la intimitat en relació amb dades especialment protegides sotmeses a règim de publicitat restringida.
- f) El dret a accedir als serveis del Registre Civil a qualsevol de les oficines generals o consulars del Registre Civil.
- g) El dret a utilitzar davant el Registre Civil qualsevol de les llengües oficials al lloc on radiqui l'oficina.
- h) El dret a la igualtat de gènere i al ple reconeixement del principi d'igualtat, en totes les seves manifestacions, en matèria de dret del registre civil.
- i) El dret a promoure la inscripció de determinats fets i actes dirigits a la protecció dels menors, les persones grans i altres persones respecte de les quals la inscripció registral suposa una garantia particular dels seus drets.
- j) El dret a promoure la rectificació o modificació dels assentaments registrals en els casos legalment o reglamentàriament previstos.
- k) El dret a interposar recursos en els termes que preveu aquesta Llei.
- l) El dret a accedir als serveis del Registre Civil amb garantia dels principis d'accessibilitat universal i disseny per a totes les persones.

Article 12

Deures davant el Registre Civil

Són deures de les persones davant el Registre Civil:

- a) El deure de promoure la pràctica dels assentaments registrals en els casos que preveu aquesta Llei.
- b) El deure d'instar la inscripció quan tingui caràcter constitutiu en els casos legalment previstos.
- c) El deure de comunicar els fets i actes inscripcionables de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.
- d) El deure de presentar la documentació necessària quan les dades corresponents no estiguin en poder de les administracions públiques.

e) El deure de subministrar dades veraces i exactes en les sol·licituds d'inscripció o en compliment dels deures als quals es refereixen els números anteriors.

f) El deure de cooperar en el bon funcionament del Registre Civil com a servei públic.

Títol II

Principis de funcionament del Registre Civil

Article 13

Principi de legalitat

Els encarregats del Registre Civil comproven d'ofici la realitat i legalitat dels fets i actes que s'hi pretén inscriure, segons resulti dels documents que els acreditin i certifiquin, i examinen en tot cas la legalitat i exactitud d'aquests documents.

Article 14

Principi d'oficialitat

Els encarregats del Registre Civil han de practicar la inscripció oportuna quan tinguin en el seu poder els títols necessaris.

Les persones físiques i jurídiques i els organismes i institucions públiques que estiguin obligats a promoure les inscripcions han de facilitar als encarregats del Registre Civil les dades i informació necessaris per practicar-les.

Article 15

Principi de publicitat

1. Els ciutadans han de tenir accés lliure a les dades que figurin en el seu registre individual.
2. El Registre Civil és públic. Les administracions i els funcionaris públics, per exercir les seves funcions i sota la seva responsabilitat, poden accedir a les dades que conté el Registre Civil.
3. També es pot obtenir informació registral, pels mitjans de publicitat que preveuen els articles 80 i següents d'aquesta Llei, quan es refereixin a una persona diferent del sol·licitant, sempre que consti la identitat del sol·licitant i hi hagi un interès legítim.
4. Queden exceptuades del règim general de publicitat les dades especialment protegides, que estan sotmeses al sistema d'accés restringit al qual es refereixen els articles 83 i 84 de aquesta Llei.

Article 16

Presumpció d'exactitud

1. Els encarregats del Registre Civil estan obligats a vetllar per la concordança entre les dades inscrites i la realitat extraregstral.
2. Es presumeix que els fets inscrits existeixen i els actes són vàlids i exactes mentre l'assentament corresponent no sigui rectificat o cancel·lat de la manera que preveu la Llei.
3. Quan s'impugnin judicialment els actes i fets inscrits en el Registre Civil, s'ha d'instar la rectificació de l'assentament corresponent.

Article 17

Eficàcia probatòria de la inscripció

1. La inscripció en el Registre Civil constitueix la prova plena dels fets inscrits.
2. Només en els casos de falta d'inscripció o en què no sigui possible certificar l'assentament, s'han d'admetre altres mitjans de prova.

En el primer cas, és requisit indispensable per admetre'ls l'acreditació que prèviament o simultàniament s'ha instat la inscripció omea o la reconstrucció de l'assentament, i no la mera sol·licitud.

Article 18

Eficàcia constitutiva de la inscripció en el Registre Civil

La inscripció en el Registre Civil només té eficàcia constitutiva en els casos que preveu la Llei.

Article 19

Presumpció d'integritat. Principi d'inoposabilitat

1. El contingut del Registre Civil es presumeix íntegre respecte dels fets i actes inscrits.
2. En els casos legalment previstos, els fets i actes inscripcibles de conformitat amb les prescripcions d'aquesta Llei són oposables a tercers des que accedeixin al Registre Civil.

Títol III

Estructura i dependència del Registre Civil

Capítol I

Oficines del Registre Civil

Article 20

Estructura del Registre Civil

1. El Registre Civil depèn del Ministeri de Justícia i s'organitza en:

1r. Oficina Central.

2n. Oficines generals.

3r. Oficines consulars.

2. Les inscripcions i altres assentaments registrals els practiquen els encarregats de les oficines del Registre Civil.

Sota la seva responsabilitat i en els termes i amb els límits que es determinin per reglament, l'encarregat pot delegar funcions en el personal al servei de l'oficina del Registre Civil.

3. Els ciutadans poden presentar la sol·licitud i la documentació requerida davant qualsevol oficina del Registre Civil o remetre-la electrònicament. Igualment, poden presentar a les oficines col·laboradores la sol·licitud i la documentació necessària per a les actuacions davant el Registre Civil.

Article 21

Oficina Central del Registre Civil

1. El Ministeri de Justícia designa els encarregats de l'Oficina Central del Registre Civil.

2. L'Oficina Central del Registre Civil exerceix les funcions següents:

1a. Practicar les inscripcions que derivin de resolucions dictades per la Direcció General dels Registres i del Notariat, referides a fets o actes susceptibles d'inscripció en el Registre Civil.

2a. Practicar la inscripció dels documents autèntics estrangers judicials i extrajudicials i certificacions d'assentaments estesos en registres estrangers, excepte aquells la competència dels quals pugui correspondre a les oficines consulars del Registre Civil.

3a. Practicar la inscripció de mort de les persones de nacionalitat estrangera al servei de les Forces Armades i de les forces i cossos de seguretat, sempre que aquesta mort hagi ocorregut durant una missió o operació fora d'Espanya i que el sistema registral de l'Estat on es va produir el fet no practiqués la inscripció pertinent. El que s'ha esmentat és sense perjudici de traslladar la inscripció realitzada al Registre de l'Estat del qual sigui nacional la persona morta.

4a També du a terme totes les funcions que li siguin atribuïdes per les lleis.

3. L'Oficina Central és l'autoritat encarregada en matèria de cooperació internacional sobre registre civil en els termes previstos pels instruments internacionals aplicables a Espanya i aquesta Llei.

Article 22

Oficines generals del Registre Civil

1. Hi ha d'haver una Oficina General del Registre Civil en totes les poblacions que siguin seu de la capital d'un partit judicial.

2. Al capdavant de cada Oficina General del Registre Civil hi ha un encarregat del Registre Civil, que exerceix les seves funcions sota la dependència funcional de la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública. Per necessitats del servei es pot designar més d'un encarregat en una oficina, cas en què s'ha d'incloure en la relació de llocs de treball corresponent la consideració d'un dels llocs d'encarregat com a encarregat coordinador sense rellevament de funcions, als efectes d'organització interna i distribució de tasques de conformitat amb les instruccions o els protocols que aprovi la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública.

3. Són funcions de les oficines generals del Registre Civil:

a) Rebre i documentar declaracions de coneixement i de voluntat en matèries pròpies de la seva competència, així com expedir certificacions.

b) Rebre per via electrònica o presencial sol·licituds o formularis, així com altres documents que serveixin de títol per practicar un assentament en el Registre Civil.

c) Tramitar els expedients de Registre Civil que els atribueixi l'ordenament jurídic i emetre'n resolució.

d) Practicar les inscripcions i altres assentaments de la seva competència.

e) Expedir certificacions dels assentaments registrals.

f) Qualsevol altres funcions que els atribueixi la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública.

Article 23

Oficines consulars del Registre Civil

Les oficines consulars del Registre Civil són a càrrec dels cònsols d'Espanya o, si s'escau, dels funcionaris diplomàtics encarregats de les seccions consulars de la missió diplomàtica.

Article 24

Funcions de les oficines consulars del Registre Civil

Són funcions dels registres consulars:

1a. Inscriure els fets i actes relatius a espanyols esdevinguts en la seva circumscripció consular, així com

els documents estrangers judicials i no judicials i certificacions de registres civils estrangers que serveixin de títol per practicar la inscripció.

2a. Expedir certificacions dels assentaments registrals.

3a. Rebre i documentar declaracions de coneixement i de voluntat en matèries pròpies de la seva competència.

4a. Instruir l'expedient previ de matrimoni, així com expedir els certificats de capacitat necessaris per celebrar-lo a l'estranger.

5a. Comunicar a la Direcció General dels Registres i del Notariat la legislació estrangera vigent en matèria vinculada a l'estat civil de les persones.

Capítol II

La Direcció General dels Registres i del Notariat

Article 25

La Direcció General dels Registres i del Notariat

La Direcció General dels Registres i del Notariat és el centre directiu i consultiu del Registre Civil d'Espanya.

Article 26

Funcions de la Direcció General dels Registres i del Notariat en el Registre Civil

En matèria de registre civil, són funcions de la Direcció General dels Registres i del Notariat les següents:

1a. Promoure l'elaboració de disposicions de caràcter general.

2a. Dictar les instruccions, resolucions i circulars que consideri escaients en els assumptes de la seva competència, que tenen caràcter vinculant.

3a. Supervisar i coordinar el compliment de les normes registrals per part de l'encarregat i la resta de personal al servei de les oficines del Registre Civil.

4a. Resoldre sobre els recursos legalment previstos i atendre les consultes que es plantegin sobre la interpretació i execució de la legislació en matèria de registre civil.

5a. Resoldre sobre els expedients de la seva competència en matèria de registre civil.

6a. Ordenar la planificació estratègica, i coordinar les actuacions en aquesta matèria amb altres administracions i institucions públiques o privades.

7a. Implantar i elaborar programes de qualitat del servei públic que presta el Registre Civil.

8a. Qualsevol altres que li atribueixin les lleis.

Títol IV

Títols que accedeixen al Registre Civil. Control de legalitat

Capítol I

Títols que accedeixen al Registre Civil

Article 27

Documents autèntics per practicar inscripcions

1. El document autèntic, sigui original o testimoni, sigui judicial, administratiu, notarial o registral, és títol suficient per inscriure el fet o acte que accedeix al Registre Civil.

També és títol suficient per practicar la inscripció el document estranger que compleixi els requisits que estableixen els articles 96 i 97 d'aquesta Llei.

2. Les resolucions judicials fermes són títols suficients per inscriure el fet o acte que constitueixen o declaren. Si contradiuen fets inscrits, s'ha de practicar la rectificació corresponent.

3. Els documents als quals es refereixen els dos apartats anteriors es poden presentar en qualsevol suport, inclòs l'electrònic, sempre que compleixin els requisits, el format i l'eficàcia previstos en les normes reguladores respectives.

4. Els documents presentats a les oficines del Registre Civil i a les oficines col·laboradores s'han de custodiar i s'han de conservar en els termes que estableix la normativa reguladora d'aquesta matèria per a les administracions públiques.

Article 28

Certificacions de registres estrangers

Per practicar inscripcions sense expedient, en virtut d'una certificació de registre estranger, és necessari complir els requisits que estableix la normativa aplicable perquè tingui eficàcia a Espanya.

Article 29

Declaracions de les persones obligades

1. Les declaracions en virtut de les quals s'hagin de practicar els assentaments es consignen en una acta signada pel funcionari competent de l'oficina general o consular i pels declarants, o bé mitjançant la formalització del formulari oficialment aprovat.

2. La verificació de les declaracions comprèn la capacitat i identitat del declarant.

Capítol II

Control de legalitat

Article 30

Control de legalitat dels documents

1. Els obligats a promoure la inscripció només han d'aportar els documents exigits per la Llei quan les dades que hi figuren incorporades no constin en el Registre Civil o no les puguin facilitar altres administracions o funcionaris públics.

2. L'encarregat de l'Oficina del Registre Civil davant el qual se sol·licita la inscripció ha de controlar la legalitat de les formes extrínseques del document, la validesa dels actes i la realitat dels fets que hi figuren.

La qualificació de les sentències i resolucions judicials ha de recaure sobre la competència i classe del procediment seguit, les formalitats extrínseques dels documents presentats i els assentaments del mateix Registre.

3. Si l'encarregat de l'Oficina del Registre Civil té dubtes fundats sobre la legalitat dels documents, sobre la veracitat dels fets o sobre l'exactitud de les declaracions, ha de realitzar abans d'estendre la inscripció, i en el termini de deu dies, les comprovacions oportunes.

Si de la verificació dels documents i les declaracions efectuades es dedueix una contradicció essencial entre el Registre i la realitat, l'encarregat del Registre Civil ho ha de posar en coneixement del ministeri fiscal i advertir-ho als interessats.

Article 31

Examen de les sol·licituds d'inscripció i de les declaracions

En l'examen de les sol·licituds i de les declaracions que es formulin, l'oficina consular o general del Registre Civil verifica la identitat i capacitat dels sol·licitants o declarants i, si s'escau, comprova l'autenticitat de la signatura.

Article 32

Constància de sol·licituds i declaracions efectuades a les oficines del Registre Civil

1. Les sol·licituds i declaracions que formulin els ciutadans a través de qualsevol dels mitjans que preveu aquesta Llei davant les oficines del Registre Civil queden degudament registrades en la forma que es determini per reglament.

En tot cas, ha de quedar constància de la identitat i domicili del sol·licitant o declarant, del document nacional d'identitat o número d'identificació de l'estranger, de la data en la qual s'ha formulat la sol·licitud o declaració, del contingut d'aquesta i de l'actuació del funcionari de l'oficina a la qual s'hagi adreçat.

2. A aquesta informació han d'accedir totes les oficines del Registre Civil, que han de denegar a l'interessat la inscripció sol·licitada o la recepció de la declaració sobre la qual el funcionari o funcionaris competents d'una oficina ja s'ha pronunciat o ha estat requerida per fer-ho.

Títol V

Els assentaments registrals

Capítol I

Competència per efectuar els assentaments

Article 33

Regla general per a la pràctica dels assentaments

1. L'encarregat de l'Oficina del Registre Civil davant el qual es presenti el títol o es formuli la declaració practica els assentaments corresponents d'ofici o dicta resolució en què els denega en el termini de cinc dies. La inscripció de la defunció, si no hi ha obstacle legal, es practica el mateix dia de la presentació de la documentació. A les oficines consulars del Registre Civil, per a les inscripcions referents a nacionalitat i matrimoni, els assentaments es practiquen en el termini més breu possible.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, l'encarregat de l'Oficina Central practica els assentaments als quals donin lloc les resolucions dictades en els expedients per a la tramitació i resolució dels quals sigui competent el Ministeri de Justícia.

Article 34

Assentaments de resolucions judicials

El lletrat de l'Administració de justícia de l'òrgan judicial que hagi dictat una resolució que tingui un contingut que hagi de causar un assentament en el Registre Civil, perquè afecta l'estat civil de les persones, ha de remetre per mitjans electrònics a l'oficina del Registre Civil el testimoni o la còpia electrònica de la resolució judicial esmentada.

Article 35

Inscripció de documents notariais

Els notaris, dins del seu àmbit de competències, remeten per mitjans electrònics a l'oficina general del Registre Civil els documents públics que donin lloc a assentament en el Registre Civil.

Capítol II

Regles generals per a la pràctica d'assentaments

Article 36

Assentaments electrònics

1. En el Registre Civil tots els assentaments s'estenen en suport i format electrònic. Aquests assentaments s'han d'ajustar als models aprovats per la Direcció General dels Registres i del Notariat.
2. En circumstàncies excepcionals i quan no sigui possible practicar assentaments electrònics, l'assentament es pot efectuar en suport de paper. En aquest cas, s'ha de traslladar al format electrònic com més ràpidament millor.
3. Els assentaments en el Registre Civil s'han d'arxivar en un registre electrònic de seguretat després de tancar-los.

Article 37

Llengües oficials

Els ciutadans que instin la inscripció d'un fet o acte en el Registre Civil poden sol·licitar que la inscripció es practiqui en qualsevol de les llengües oficials del lloc on radiqui l'oficina general del Registre Civil.

Capítol III

Classes d'assentaments

Article 38

Classes d'assentaments

Els assentaments del Registre Civil són les inscripcions, les anotacions i les cancel·lacions.

Article 39

Inscripcions

1. La inscripció és la modalitat d'assentament a través de la qual accedeixen al Registre Civil els fets i actes relatius a l'estat civil de les persones i els altres que determina aquesta Llei.
2. Els efectes de la inscripció són els que preveuen els articles 17 i 18 de aquesta Llei.

Article 40

Anotacions registrals

1. Les anotacions registrals són la modalitat d'assentament que en cap cas té el valor probatori que proporciona la inscripció. Tenen un valor merament informatiu, llevat dels casos en què la Llei els atribueixi valor de presumpció.

2. Les anotacions registrals s'estenen a petició del ministeri fiscal o de qualsevol interessat.

3. Poden ser objecte d'anotació els fets i actes següents:

1r. El procediment judicial, administratiu o registral en tràmit que pugui afectar el contingut del Registre Civil.

2n. El fet la inscripció del qual no es pugui estendre perquè no és, en algun dels seus aspectes, legalment acreditat.

3r. Les declaracions amb valor de presumpció.

4t. El fet o acte relatiu a espanyols o ocorregut a Espanya que afecti el seu estat civil, segons la Llei estrangera.

5è. La sentència o resolució estrangera que afecti l'estat civil, fins que no s'obtingui l'exequàtur o el reconeixement incidental a Espanya.

6è. La sentència o resolució canònica l'execució de la qual quant a efectes civils no hagi estat decretada encara pel tribunal corresponent.

7è. La desaparició.

8è. Les actuacions tutelars i d'altres figures tuitives que preveu la Llei, en els casos que es determinin per reglament.

9è. L'acolliment, la guarda administrativa i la guarda de fet.

10è. Els altres fets o actes l'anotació dels quals prevegi aquesta Llei o una altra llei.

Article 41

Cancel·lacions

Els assentaments de cancel·lació deixen sense eficàcia, total o parcial, l'assentament registral de qualsevol classe per nul·litat de l'assentament mateix, per ineficàcia o inexistència del fet o de l'acte o

per qualsevol altra causa establerta per la llei.

La cancel·lació es practica en virtut de títol adequat, ja sigui d'ofici o a sol·licitud de l'interessat.

Capítol IV

Promoció de la inscripció i d'altres assentaments

Article 42

Persones obligades a promoure la inscripció

1. Estan obligats a promoure sense demora la inscripció:

1r. Els designats en cada cas per la llei.

2n. Aquells als qui es refereix el fet inscriptible, els seus hereus o representants legals.

3r. El ministeri fiscal en l'exercici de les seves funcions d'acord amb les previsions d'aquesta Llei.

2. Les autoritats i els funcionaris no compresos en el número anterior als quals constin per raó dels seus càrrecs els fets no inscrits estan obligats a comunicar-los al ministeri fiscal.

Article 43

Comunicació de fets i actes al Registre Civil

Les persones obligades a promoure la inscripció han de comunicar els fets i actes inscriptibles, bé mitjançant la presentació dels formularis oficials degudament emplenats, bé mitjançant la remissió per mitjans electrònics en la forma que es determini per reglament, i hi han d'adjuntar els documents acreditatius que en cada cas s'estableixi.

També és procedent la inscripció a instància de qualsevol persona que presenti un títol suficient.

Títol VI

Fets i actes inscriptibles

Capítol I

Inscripció de naixement

Secció primera

Fet inscriptible i persones obligades a promoure la inscripció

Article 44

Inscripció de naixement i filiació

1. Són inscriptibles els naixements de les persones, de conformitat amb el que preveu l'article 30 del Codi civil.
2. La inscripció fa fe del fet, data, hora i lloc del naixement, la identitat, el sexe i, si s'escau, la filiació de l'inscrit.
3. La inscripció de naixement es practica en virtut de declaració formulada en un document oficial degudament signat pel o els declarants, acompanyada de l'informe facultatiu. Amb aquesta finalitat, el metge, l'infermer especialista en infermeria obstetricoginecològica o l'infermer que assisteixi al naixement, dins o fora de l'establiment sanitari, ha de comprovar, per qualsevol dels mitjans admesos en dret, la identitat de la mare del nounat als efectes de la seva inclusió en l'informe facultatiu. Els progenitors han de fer la seva declaració mitjançant l'emplenament del corresponent formulari oficial, que ha de contenir les advertències oportunes sobre el valor d'aquesta declaració d'acord amb les normes sobre la determinació legal de la filiació.

Si no hi ha informe facultatiu, s'ha d'aportar la documentació acreditativa en els termes que reglamentàriament es determinin.

L'encarregat del Registre Civil, un cop rebuda i examinada la documentació, ha de practicar immediatament la inscripció de naixement. Aquesta inscripció determina l'obertura d'un nou registre individual, al qual s'ha d'assignar un codi personal en els termes que preveu l'article 6.

4. La filiació es determina, als efectes de la inscripció de naixement, de conformitat amb el que estableixen les lleis civils i la Llei 14/2006, de 26 de maig, sobre tècniques de reproducció humana assistida.

Excepte en els casos a què es refereix l'article 48, en qualsevol inscripció de naixement que es produeixi a Espanya s'ha de fer constar necessàriament la filiació materna, encara que l'accés a aquesta sigui restringit en els supòsits en què la mare per motius fundats així ho sol·liciti i sempre que renunciï a exercir els drets derivats de la filiació esmentada. En cas de discordança entre la declaració i l'informe facultatiu o la comprovació reglamentària, preval aquest últim.

La filiació del pare o de la mare no gestant en el moment de la inscripció del fill, es fa constar:

- a) Quan consti degudament acreditat el matrimoni amb la mare gestant i sigui conforme amb les presumpcions de paternitat del marit que estableix la legislació civil o, fins i tot si manquen aquestes i també si la mare està casada amb una altra dona, en cas que concorri el consentiment de tots dos cònjuges, encara que hi hagi separació legal o de fet.
- b) Quan el pare o la mare no gestant manifesti la seva conformitat a la determinació d'aquesta filiació, sempre que aquesta no sigui contrària a les presumpcions que estableix la legislació civil i no hi hagi controvèrsia. S'han de complir, a més, les condicions que preveu la legislació civil per a la seva validesa i eficàcia.

En els supòsits en què es constati que la mare té vincle matrimonial amb una persona diferent de la que

figura a la declaració o sigui aplicable la presumpció que preveu l'article 116 del Codi civil es practica la inscripció de naixement de manera immediata només amb la filiació materna i es procedeix a l'obertura d'un expedient registral per a la determinació de la filiació paterna.

5. En els casos de filiació adoptiva es fa constar, d'acord amb la legislació aplicable, la resolució judicial o administrativa que constitueixi l'adopció, que queda sotmesa al règim de publicitat restringida que preveu aquesta Llei.

6. El reconeixement de la filiació no matrimonial amb posterioritat a la inscripció de naixement es pot fer en qualsevol moment d'acord amb les formes que estableixi la legislació civil aplicable. Si es fa mitjançant la declaració del pare o mare no gestant davant l'encarregat del Registre Civil, es requereix el consentiment exprés de la mare o persona trans gestant i del representant legal si és menor d'edat o de la persona que es reconeix si és major. Si es tracta de persones amb discapacitat respecte de les quals s'hagin establert mesures de suport, cal atènyer-se al que resulti de la resolució judicial que les hagi establert o del document notarial en què s'hagin previst o acordat. Perquè sigui possible la inscripció han de concórrer, a més, els requisits per a la validesa o eficàcia del reconeixement exigits per la legislació civil.

Es pot inscriure la filiació mitjançant expedient aprovat per l'encarregat del Registre Civil, sempre que no hi hagi oposició del Ministeri Fiscal o d'una part interessada notificada personalment i obligatòriament, si concorre alguna de les circumstàncies següents:

1a. Quan hi hagi un escrit indubtable del pare o de la mare en què expressament reconegui la filiació.

2a. Quan el fill estigui en la possessió contínua de l'estat de fill del pare o de la mare, justificada per actes directes del mateix pare o de la seva família.

3a. Respecte de la mare o persona trans gestant, sempre que es provi complidament el fet del part i la identitat del fill.

Formulada l'oposició, la inscripció de la filiació només es pot obtenir pel procediment que regula la Llei d'enjudiciament civil.

7. En els supòsits de controvèrsia i en els altres que la llei determini, per fer constar la filiació paterna es requereix una resolució judicial prèvia dictada d'acord amb les disposicions que preveu la legislació processal.

8. Un cop practicada la inscripció, l'encarregat expedeix la certificació literal electrònica de la inscripció de naixement i la posa a disposició del declarant o declarants.

Article 45

Obligats a promoure la inscripció de naixement

Estan obligats a promoure la inscripció de naixement:

1. La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris.
2. El personal mèdic o sanitari que hagi atès el part, quan el part hagi tingut lloc fora d'establiment sanitari.
3. Els progenitors. No obstant això, en cas de renúncia al fill en el moment del part, la mare no té aquesta obligació, que assumeix l'entitat pública corresponent.
4. El parent més pròxim o, si no, qualsevol persona major d'edat present al lloc del part en el moment de produir-se.

Article 46

Comunicació del naixement per part dels centres sanitaris

La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris ha de comunicar en el termini de setanta-dues hores a l'oficina del Registre Civil que correspongui cadascun dels naixements que hagin tingut lloc al seu centre sanitari, excepte els casos que exigeixin personar-se davant l'encarregat del Registre Civil. El personal sanitari que assisteixi al naixement ha d'adoptar, sota la seva responsabilitat, les cauteles necessàries per assegurar la identificació del noutat i ha d'efectuar les comprovacions que estableixin de manera indubtable la relació de filiació materna, incloent, si s'escau, les proves biomètriques, mèdiques i analítiques que siguin necessàries per a això de conformitat amb la legislació reguladora de les històries clíniques. En tot cas s'han de prendre les dues empremtes plantars del noutat al costat de les empremtes dactilars de la mare perquè figurin en el mateix document. En la inscripció que del naixement es practiqui al Registre Civil s'ha de fer constar la realització de les proves esmentades i el centre sanitari que inicialment conservi la informació relacionada amb aquestes, sense perjudici del trasllat d'aquesta informació als arxius definitius de l'administració corresponent quan sigui procedent.

Complerts els requisits, la comunicació s'ha de dur a terme mitjançant la remissió electrònica del formulari oficial de declaració degudament emplenat pel centre sanitari i signat per la persona o persones que tinguin l'obligació de comunicar el naixement, que ha de comprendre la identificació i nacionalitat dels declarants, i les seves declaracions relatives al nom triat per al noutat, l'ordre dels seus cognoms i la seva filiació paterna. En aquest formulari s'ha d'incorporar l'informe acreditatiu del naixement signat pel facultatiu que hagi assistit al part. Aquesta remissió l'ha de fer personal del centre sanitari, que ha de fer servir per a això mecanismes segurs d'identificació i signatura electrònics.

Simultàniament a la presentació dels formularis oficials esmentats, s'han de remetre a l'Institut Nacional d'Estadística les dades requerides als efectes de les competències assignades per la Llei a aquest Institut.

Els signants estan obligats a acreditar la seva identitat davant el personal sanitari que hagi assistit al naixement, sota la responsabilitat d'aquest, pels mitjans admesos en dret.

** Cal tenir en compte que durant la vigència de l'estat d'alarma, i fins a tres mesos després que finalitzi, aquest termini de 72 hores s'amplia a 5 dies naturals, d'acord amb la disposició addicional 1a.3 del Reial*

decret llei 16/2020, de 28 d'abril, de mesures processals i organitzatives per fer front a la COVID-19 en l'àmbit de l'Administració de justícia.

Article 47

Inscripció de naixement per declaració d'altres persones obligades

1. Respecte dels naixements que s'hagin produït fora d'establiment sanitari, o quan per qualsevol causa no s'hagi remès el document en el termini i amb les condicions que preveu l'article anterior, els obligats a promoure la inscripció disposen d'un termini de deu dies per declarar el naixement davant l'oficina del Registre Civil o les oficines consulars del Registre Civil.
2. La declaració s'efectua presentant el document oficial degudament formalitzat, al qual s'ha d'adjuntar el certificat mèdic preceptiu signat electrònicament pel facultatiu o, si no, el document acreditatiu en els termes que es determinin per reglament.
3. Per inscriure la declaració, quan hagi transcorregut des del naixement el termini previst, es necessària una resolució dictada en expedient registral.

Article 48

Menors abandonats i menors no inscrits

1. Les entitats públiques de les comunitats autònomes competents en matèria de protecció de menors han de promoure sense demora la inscripció de menors en situació de desemparament per abandonament, sigui o no sigui coneguda la filiació, així com la inscripció de la tutela administrativa que, si s'escau, assumeixin, sense perjudici de l'anotació de la guarda que hagin d'assumir.
2. El ministeri fiscal ha de promoure igualment la inscripció de menors no inscrits.

Secció segona

Contingut de la inscripció de naixement

Article 49

Contingut de la inscripció de naixement i atribució de cognoms

1. En la inscripció de naixement consten les dades d'identitat del nascut consistents en el nom que se li imposa i els cognoms que li corresponguin segons la seva filiació. Hi consten, així mateix, el lloc, data i hora del naixement i el sexe del nadó.
2. La filiació determina els cognoms.

Si la filiació la determinen les dues línies, els progenitors han d'acordar l'ordre de transmissió del seu primer cognom respectiu, abans de la inscripció registral.

En cas de desacord o quan no s'hagin fet constar els cognoms en la sol·licitud d'inscripció, l'encarregat del Registre Civil ha de requerir els progenitors, o els qui tinguin la representació legal del menor, perquè en el termini màxim de tres dies comuniquin l'ordre de cognoms. Transcorregut el dit termini sense comunicació expressa, l'encarregat ha d'acordar l'ordre dels cognoms atenent l'interès superior del menor.

En els supòsits de naixement amb una sola filiació reconeguda, aquesta determina els cognoms. El progenitor pot determinar l'ordre dels cognoms.

L'ordre dels cognoms establert per a la primera inscripció de naixement determina l'ordre per a la inscripció dels naixements posteriors amb idèntica filiació. En aquesta primera inscripció, quan així se sol·liciti, poden constar la preposició de i les conjuncions y o i entre els cognoms, en els termes que preveu l'article 53 de aquesta Llei.

3. També s'incorpora a la inscripció el codi personal assignat.

4. Hi consten, a més, i sempre que sigui possible, les circumstàncies següents dels progenitors: nom i cognoms, document nacional d'identitat o número d'identificació i passaport de l'estranger, si s'escau, lloc i data de naixement, estat civil, domicili i nacionalitat, així com qualsevol altra dada necessària per al compliment de l'objecte del Registre Civil al qual es refereix l'article 2 que s'hagi inclòs en els models oficialment aprovats. Si la mare ha renunciat al seu fill en el moment del part el domicili d'aquesta està subjecte al règim de publicitat restringida, i no ha de figurar a efectes estadístics.

5. En cas que el comunicat facultatiu indiqui la condició intersexual del nascut, els progenitors, de comú acord, poden sol·licitar que la menció del sexe figuri en blanc pel termini màxim d'un any. Transcorregut aquest termini, la menció del sexe és obligatòria i la seva inscripció ha de ser sol·licitada pels progenitors.

** L'apartat 2 entra en vigor el 30 de juny de 2017, d'acord amb la modificació de la disposició addicional 10a feta per la Llei 4/2017, de 28 de juny, de modificació de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.*

Article 50

Dret al nom

1. Tota persona té dret a un nom des del seu naixement.

2. Les persones són identificades pel seu nom i cognoms.

3. L'encarregat imposa un nom i uns cognoms d'ús corrent al nadó la filiació del qual sigui desconeguda. Igualment imposa, després d'haver-los advertit i transcorregut un termini de tres dies, un nom d'ús corrent quan els obligats a fixar-lo no l'assenyalen.

4. A petició de l'interessat o del seu representant legal, l'encarregat del Registre substitueix el nom propi

d'aquell pel seu equivalent en qualsevol de les llengües espanyoles.

Article 51

Principi de lliure elecció del nom propi

El nom propi és elegit lliurement i només queda subjecte a les limitacions següents, que s'interpreten restrictivament:

1r. No es poden consignar més de dos noms simples o un de compost.

2n. No es poden imposar noms que siguin contraris a la dignitat de la persona, ni els que facin confusa la identificació. A l'efecte de determinar si la identificació és confusa, no s'atorga rellevància a la correspondència del nom amb el sexe o la identitat sexual de la persona.

3r. No es pot imposar al nascut un nom que tingui un dels seus germans o germanes amb idèntics cognoms, excepte que hagi mort.

Article 52

Canvi de nom

L'encarregat del Registre Civil, mitjançant procediment registral, pot autoritzar el canvi de nom prèvia declaració de l'interessat, que ha de provar l'ús habitual del nom nou, i sempre que concorrin les altres circumstàncies que exigeix la legislació del Registre Civil.

Article 53

Canvi de cognoms mitjançant declaració de voluntat

L'encarregat pot autoritzar, mitjançant una declaració de voluntat de l'interessat, el canvi de cognoms en els casos següents:

1r. La inversió de l'ordre de cognoms.

2n. L'anteposició de la preposició «de» al primer cognom que sigui usualment nom propi o comenci per nom propi, així com les conjuncions «y» o «i» entre els cognoms.

3r. L'acomodament dels cognoms dels fills majors d'edat o emancipats al canvi de cognoms dels progenitors quan aquells expressament ho consentin.

4t. La regularització ortogràfica dels cognoms a qualsevol de les llengües oficials corresponent a l'origen o el domicili de l'interessat i l'adequació gràfica a les llengües esmentades de la fonètica de cognoms també estrangers.

5è. Quan sobre la base d'una filiació rectificada amb posterioritat, el fill o els seus descendents pretenguin conservar els cognoms que feien servir abans de la rectificació. Aquesta conservació de

cognoms s'ha d'instar dins dels dos mesos següents a la inscripció de la nova filiació o, si s'escau, a la majoria d'edat.

Article 54

Canvi de cognoms o d'identitat mitjançant expedient

1. L'encarregat del Registre pot autoritzar el canvi de cognoms, previ expedient instruït en forma reglamentària.

2. Són requisits necessaris de la petició de canvi de cognoms:

a) Que el cognom en la forma proposada constitueixi una situació de fet, i l'interessat l'utilitzi habitualment.

b) Que el cognom o cognoms que s'intenten unir o modificar pertanyin legítimament al peticionari.

c) Que els cognoms que resultin del canvi no provinguin de la mateixa línia.

Es pot formular oposició fundada únicament en l'incompliment dels requisits exigits.

3. N'hi ha prou que concorri el requisit de l'ús habitual del cognom proposat, sense que es compleixin els requisits *b* i *c* de l'apartat 2, si el cognom o cognoms sol·licitats corresponen a qui tingui acollit a l'interessat, sempre que aquell o, per haver mort, els seus hereus donin el consentiment al canvi. En tot cas es requereix que, per si mateixos o els seus representants legals, estiguin d'acord amb el canvi el cònjuge i descendents del titular del cognom.

4. Per canviar o modificar un cognom contrari a la dignitat o que ocasioni inconvenients greus no és necessari que concorri l'ús habitual del cognom proposat; n'hi ha prou que es compleixin els requisits *b* i *c* que preveu l'apartat 2.

5. Quan es tracti de víctimes de violència de gènere o dels seus descendents que estiguin o hagin estat integrats en el nucli familiar de convivència, es pot autoritzar el canvi de cognoms sense la necessitat de complir els requisits que preveu l'apartat 2, d'acord amb el procediment que es determini reglamentàriament.

En aquests casos, es pot autoritzar per raons d'urgència o seguretat el canvi total d'identitat sense la necessitat de complir els requisits que preveu l'apartat 2, d'acord amb el procediment que es determini reglamentàriament.

Article 55

Autorització del canvi de cognoms o d'identitat en circumstàncies excepcionals

Quan raons d'urgència o seguretat que no prevegi l'article 54.5 o altres circumstàncies excepcionals ho requereixin, es pot autoritzar el canvi de cognoms o el canvi total d'identitat, mitjançant una ordre del Ministeri de Justícia, en els termes fixats reglamentàriament.

Article 56

Cognoms amb element estranger

El qui adquireix la nacionalitat espanyola conserva els cognoms que tingui en forma diferent de la legal, sempre que així ho declari en el moment d'adquirir-la o dins dels dos mesos següents a l'adquisició o a la majoria d'edat, i que els cognoms que es pretenen conservar no resultin contraris a l'ordre públic internacional.

En cas de ciutadans espanyols que tinguin igualment la nacionalitat d'un altre Estat membre de la Unió Europea, els canvis de cognoms voluntaris efectuats de conformitat amb les regles relatives a la determinació de cognoms aplicables en aquest últim Estat es reconeixen a Espanya, excepte quan el canvi esmentat sigui contrari a l'ordre públic espanyol, o bé quan, havent estat aquest canvi resultat d'una resolució judicial, aquesta no s'hagi reconegut a Espanya.

Article 57

Regles comunes al canvi de nom i cognoms

1. El canvi de cognoms afecta totes les persones subjectes a la pàtria potestat i també els altres descendents que el consentin expressament.
2. El canvi de nom i cognoms s'ha d'inscriure en el registre individual de l'interessat. Aquesta inscripció té caràcter constitutiu.
3. Els canvis assenyalats en els paràgrafs anteriors els pot sol·licitar el mateix interessat si és més gran de setze anys.

Capítol II

Inscripcions relatives al matrimoni

Article 58

Procediment d'autorització matrimonial

1. El matrimoni en forma civil se celebra davant el jutge de pau, l'alcalde o el regidor en qui aquest delegui, el secretari judicial, el notari, o el funcionari diplomàtic o consular encarregat del registre civil.
2. La celebració del matrimoni requereix la tramitació o instrucció prèvia d'una acta o un expedient a instància dels contraents per acreditar el compliment dels requisits de capacitat i la inexistència

d'impediments o la seva dispensa, o qualsevol altre obstacle, d'acord amb el que preveu el Codi civil. La tramitació de l'acta competeix al notari del lloc del domicili de qualsevol dels contraents. La instrucció de l'expedient correspon al secretari judicial o l'encarregat del registre civil del domicili d'un dels contraents.

3. El procediment finalitza amb una resolució en la qual s'autoritzi o es denegui la celebració del matrimoni. La denegació ha de ser motivada i expressar, si s'escau, amb claredat la falta de capacitat o l'impediment en què es funda la denegació.

4. Contra aquesta resolució es pot interposar recurs davant l'encarregat del Registre Civil, la resolució del qual s'ha de sotmetre al règim de recursos davant la Direcció General dels Registres i del Notariat que preveu aquesta Llei.

5. El lletrat de l'Administració de justícia, notari o encarregat del Registre Civil ha d'escoltar tots dos contraents reservadament i per separat per cerciorar-se de la seva capacitat i de la inexistència de qualsevol impediment. Així mateix, es poden sol·licitar els informes i practicar les diligències pertinents, independentment de si les proposen els requeridors o no, per acreditar l'estat, la capacitat o el domicili dels contraents o qualssevol altres aspectes necessaris per apreciar la validesa del seu consentiment i la veracitat del matrimoni.

El lletrat de l'Administració de justícia, notari, encarregat del Registre Civil o funcionari que tramiti l'acta o l'expedient, quan sigui necessari, pot recaptar de les administracions o entitats d'iniciativa social de promoció i protecció dels drets de les persones amb discapacitat la provisió de suports humans, tècnics i materials que facilitin l'emissió, la interpretació i la recepció del consentiment del o dels contraents. Solament en el cas excepcional que algun dels contraents presenti una condició de salut que, de manera evident, categòrica i substancial, li pugui impedir prestar el consentiment matrimonial malgrat les mesures de suport, s'ha de demanar dictamen mèdic sobre la seva aptitud per prestar el consentiment.

De la realització de totes aquestes actuacions se n'ha de deixar constància a l'acta o expedient, que s'ha d'arxivar juntament amb els documents previs a la inscripció de matrimoni.

Passat un any des de la publicació dels anuncis o de les diligències substitutòries sense que s'hagi contret el matrimoni, aquest no es pot celebrar sense nova publicació o diligències.

6. Efectuades les diligències anteriors, el secretari judicial, el notari o l'encarregat del registre civil que hi hagi intervingut ha de finalitzar l'acta o dictar una resolució en què faci constar la concurrència o no en els contraents dels requisits necessaris per contreure matrimoni, així com la determinació del règim econòmic matrimonial que sigui aplicable i, si s'escau, el veïnatge civil dels contraents, i els n'ha de lliurar una còpia. L'actuació o resolució ha de ser motivada i ha d'expressar, si s'escau, amb claredat la falta de capacitat o l'impediment que concorri.

7. Si el judici del secretari judicial, el notari o l'encarregat del registre civil és desfavorable s'ha de procedir al tancament de l'acta o expedient i els interessats poden recórrer davant la Direcció General

dels Registres i del Notariat, amb submissió al règim de recursos que preveu aquesta Llei.

8. Resolt favorablement l'expedient pel secretari judicial, el matrimoni es pot celebrar davant el mateix o un altre secretari judicial, jutge de pau, alcalde o regidor en qui aquest delegui, a elecció dels contraents. Si l'ha tramitat l'encarregat del registre civil, el matrimoni s'ha de celebrar davant el jutge de pau, l'alcalde o el regidor en qui aquest delegui que designin els contraents. Finalment, si és el notari qui ha estès l'acta matrimonial, els contraents poden atorgar el consentiment, a elecció seva, davant el mateix notari o un altre diferent del que hagi tramitat l'acta prèvia, el jutge de pau, l'alcalde o el regidor en qui aquest delegui. La prestació del consentiment s'ha de fer en la forma que preveu el Codi civil.

El matrimoni celebrat davant un jutge de pau, alcalde o regidor en qui aquest delegui o davant el secretari judicial s'ha de fer constar en acta; el que se celebri davant de notari ha de constar en una escriptura pública. En tots dos casos l'han de signar, a més d'aquell davant el qual se celebra, els contraents i dos testimonis.

Estesa l'acta o autoritzada l'escriptura pública, s'ha de lliurar a cadascun dels contraents una còpia acreditativa de la celebració del matrimoni i l'autoritzant ha de remetre, el mateix dia i per mitjans telemàtics, testimoni o còpia autoritzada electrònica del document al registre civil per a la seva inscripció, prèvia qualificació de l'encarregat del registre civil.

9. La celebració del matrimoni fora d'Espanya correspon al funcionari consular o diplomàtic encarregat del registre civil a l'estranger. Si un o els dos contraents resideixen a l'estranger, la tramitació de l'expedient previ pot correspondre al funcionari diplomàtic o consular encarregat del registre civil competent en la demarcació consular on resideixin. El matrimoni així tramitat es pot celebrar davant el mateix funcionari o un altre de diferent, o davant el jutge de pau, alcalde o regidor en qui aquest delegui, a elecció dels contraents.

10. Quan el matrimoni s'hagi celebrat sense que s'hagi tramitat el corresponent expedient o acta prèvia, si aquests són necessaris, el secretari judicial, el notari o el funcionari encarregat del registre civil que l'hagi celebrat, abans d'efectuar les actuacions que siguin procedents per a la seva inscripció, ha de comprovar si concorren els requisits legals per a la seva validesa, mitjançant la tramitació de l'acta o expedient a què es refereix aquest article.

Si la celebració del matrimoni s'ha fet davant una autoritat o persona competent diferent de les que indica el paràgraf anterior, l'acta d'aquella s'ha de remetre a l'encarregat del registre civil del lloc de celebració perquè procedeixi a la comprovació dels requisits de validesa, mitjançant l'expedient corresponent. Efectuada aquesta comprovació, l'encarregat del registre civil ha de procedir a la seva inscripció.

11. Si els contraents han manifestat el seu propòsit de contreure matrimoni a l'estranger, d'acord amb la

forma establerta per la llei del lloc de celebració o en forma religiosa, i s'exigeix la presentació d'un certificat de capacitat matrimonial, l'ha d'expedir el secretari judicial, el notari, l'encarregat del registre civil o el funcionari consular o diplomàtic del lloc del domicili de qualsevol dels contraents, previ expedient instruït o acta que contingui el judici de l'autoritzant acreditatiu de la capacitat matrimonial dels contraents.

Article 58 bis

Matrimoni celebrat en la forma religiosa

1. Per a la celebració del matrimoni en la forma religiosa que preveuen l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu sobre afers jurídics i els acords de cooperació de l'Estat amb les confessions religioses, cal atènyer-se al que s'hi disposa.

2. En els supòsits de celebració del matrimoni en la forma religiosa prevista per les esglésies, confessions, comunitats religioses o federacions d'aquestes que, inscrites en el Registre d'entitats religioses, hagin obtingut el reconeixement d'arrelament notori a Espanya, requereixen la tramitació d'una acta o un expedient previ de capacitat matrimonial de conformitat amb l'article anterior. Complert aquest tràmit, el secretari judicial, el notari, l'encarregat del registre civil o el funcionari diplomàtic o consular encarregat del registre civil que hi hagi intervingut ha d'expedir dues còpies de l'acta o resolució, que ha d'incloure, si s'escau, el judici acreditatiu de la capacitat matrimonial dels contraents, que aquests han de lliurar al ministre de culte encarregat de la celebració del matrimoni.

El consentiment s'ha de prestar davant un ministre de culte i dos testimonis majors d'edat. En aquests casos, el consentiment s'ha de prestar abans que hagin transcorregut sis mesos des de la data de l'acta o resolució que contingui el judici de capacitat matrimonial. A aquests efectes es consideren ministres de culte les persones físiques dedicades, amb caràcter estable, a les funcions de culte o assistència religiosa i que acreditin el compliment d'aquests requisits mitjançant una certificació expedida per l'església, la confessió o la comunitat religiosa que hagi obtingut el reconeixement d'arrelament notori a Espanya, amb la conformitat de la federació que si s'escau hagi sol·licitat aquest reconeixement.

Una vegada celebrat el matrimoni, l'oficiant ha d'estendre una certificació expressiva de la seva celebració, amb els requisits necessaris per a la seva inscripció i les mencions d'identitat dels testimonis i de les circumstàncies de l'expedient o l'acta prèvia que necessàriament han d'incloure el nom i els cognoms del secretari judicial, el notari, l'encarregat del registre civil o el funcionari diplomàtic o consular que l'hagi estès, la data i el número de protocol, si s'escau. Aquesta certificació s'ha de remetre per mitjans electrònics, en la forma que es determini reglamentàriament, juntament amb la certificació acreditativa de la condició de ministre de culte, dins del termini de cinc dies, a l'encarregat del registre civil competent per a la seva inscripció. Igualment ha d'estendre en les dues còpies de l'acta o resolució prèvia de capacitat matrimonial una diligència expressiva de la celebració del matrimoni, i n'ha de lliurar una als contraents i conservar l'altra com a acta de la celebració a l'arxiu de l'oficiant o de l'entitat religiosa que representa com a ministre de culte.

Article 59

Inscripció del matrimoni

1. El matrimoni els requisits del qual s'hagin constatat i celebrat segons el procediment que preveu l'article 58 s'ha d'inscriure en els registres individuals dels contraents.
2. El matrimoni celebrat davant una autoritat estrangera ha d'accedir al Registre Civil espanyol mitjançant la inscripció de la certificació corresponent, sempre que tingui eficàcia d'acord amb el que preveu la present Llei.
3. El matrimoni celebrat a Espanya en forma religiosa ha d'accedir al Registre Civil mitjançant la inscripció de la certificació emesa pel ministre de culte, de conformitat amb el que preveu l'article 63 del Codi civil.
4. Practicada la inscripció, l'encarregat del registre civil ha de posar a disposició de cadascun dels contraents una certificació de la inscripció del matrimoni.
5. La inscripció fa fe del matrimoni i de la data i el lloc en què es contreu i produeix el ple reconeixement dels efectes civils d'aquest davant de tercers de bona fe.

Article 60

Inscripció del règim econòmic del matrimoni

1. Juntament amb la inscripció de matrimoni s'ha d'inscriure el règim econòmic matrimonial legal o pactat que regeixi el matrimoni i els pactes, les resolucions judicials o els altres fets que el puguin afectar.
2. Quan no es presentin escriptures de capitulacions s'ha d'inscriure com a règim econòmic matrimonial legal el que sigui supletori de conformitat amb la legislació aplicable. Per fer constar en el registre civil expressament el règim econòmic legal aplicable a un matrimoni ja inscrit quan aquell no constava amb anterioritat i no s'aportin escriptures de capitulacions és necessària la tramitació d'una acta de notorietat.

Atorgada davant notari l'escriptura de capitulacions matrimonials, aquest ha de remetre el mateix dia una còpia autoritzada electrònica de l'escriptura pública a l'encarregat del registre civil corresponent perquè consti en la inscripció de matrimoni. Si el matrimoni no s'ha celebrat a la data de recepció de l'escriptura de capitulacions matrimonials, l'encarregat del registre ha de procedir a la seva anotació en el registre individual de cada contraent.
3. En les inscripcions que en qualsevol altre registre produeixin les capitulacions i els altres fets que afectin el règim econòmic matrimonial, s'hi han d'expressar les dades de la seva inscripció en el registre civil.
4. Sense perjudici del que preveu l'article 1333 del Codi civil, en cap cas el tercer de bona fe ha de resultar perjudicat sinó des de la data de la inscripció del règim econòmic matrimonial o de les seves modificacions.

Article 61

Inscripció de la separació, nul·litat i divorci

El lletrat de l'Administració de justícia del jutjat o tribunal que hagi dictat la resolució judicial ferma de separació, nul·litat o divorci ha de remetre el mateix dia o el següent hàbil i per mitjans electrònics testimoni o còpia electrònica d'aquesta resolució a l'Oficina General del Registre Civil, la qual ha de practicar de manera immediata la inscripció corresponent. Les resolucions judicials que resolguin sobre la nul·litat, la separació i el divorci poden ser objecte d' anotació fins que adquireixin fermesa.

El notari que hagi autoritzat l'escriptura pública que formalitzi un conveni regulador de separació o divorci té la mateixa obligació.

Les resolucions judicials o les escriptures públiques que modifiquin les adoptades o convingudes inicialment també s'han d'inscriure en el Registre Civil.

Les resolucions sobre dissolució de matrimoni canònic, dictades per una autoritat eclesiàstica reconeguda, s'hi han d'inscriure si compleixen els requisits que preveu l'ordenament jurídic.

Capítol III

Inscripció de la defunció

Article 62

Inscripció de la defunció

1. La inscripció en el Registre Civil de la defunció és obligatòria. La inscripció fa fe de la mort d'una persona i de la data, l'hora i el lloc en què es produeix. En la inscripció ha de figurar així mateix la identitat del mort.

2. La inscripció de la defunció s'ha de practicar en virtut d'una declaració documentada en el formulari oficial, acompanyat del certificat mèdic de la defunció. A falta de certificat, quan aquest sigui incomplet o si, segons el parer de l'encarregat, s'ha de complementar la documentació acreditativa de la defunció, es requereix dictamen mèdic del facultatiu.

3. El funcionari competent, una vegada rebuda i examinada la documentació, ha de practicar immediatament la inscripció i expedir el certificat de la defunció.

L'encarregat, una vegada practicada la inscripció, ha d'expedir la llicència per a l'enterrament o la incineració en el termini que s'estableixi per reglament.

4. La inscripció de la defunció tanca el registre individual. En cap cas es pot tornar a assignar el codi personal.

Article 63

Obligats a promoure la inscripció de defunció

Estan obligats a promoure la inscripció de defunció:

1r. La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris on es produeixi la mort.

2n. El personal mèdic que certifica la mort, quan aquesta hagi tingut lloc fora de l'establiment sanitari.

3r. Els parents del difunt o la persona que aquests autoritzin.

4t. El director de l'establiment, qualsevol habitant de la casa on s'hagi produït la mort o, si s'escau, l'autoritat que correspongui.

5è. Qualsevol persona que tingui coneixement d'una mort ho ha de comunicar a l'autoritat competent, que està obligada a promoure la inscripció de la defunció.

Article 64

Comunicació de la defunció pels centres sanitaris

La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris ha de comunicar a l'oficina del Registre Civil competent i a l'Institut Nacional d'Estadística cadascuna de les morts que hagin tingut lloc en el seu centre sanitari. La comunicació s'ha de remetre per mitjans electrònics en el termini que s'estableixi per reglament mitjançant l'enviament del formulari oficial degudament emplenat, acompanyat del certificat mèdic signat pel facultatiu. Aquesta remissió la fa personal del centre sanitari, que ha de fer servir per a això mecanismes segurs d'identificació i signatura electrònics.

Article 65

Inscripció de la defunció per declaració dels obligats

Respecte de les morts que s'hagin produït fora d'un establiment sanitari, els obligats a promoure la inscripció han d'informar de la defunció amb la màxima brevetat possible a l'autoritat pública, que l'ha de comunicar immediatament a l'oficina del Registre Civil.

Article 66

Certificat mèdic de defunció

En cap cas es pot efectuar la inscripció de defunció sense que s'hagi presentat davant el Registre Civil el certificat mèdic de defunció. En el certificat, a més de les circumstàncies necessàries per a la pràctica de la inscripció, s'han de recollir les que siguin necessàries per als fins de l'Institut Nacional d'Estadística i, en tot cas, l'existència o no d'indicis de mort violenta i, si s'escau, la incoació o no de diligències judicials

per la mort si li són conegudes o qualsevol motiu pel qual, segons el parer del facultatiu, no s'hagi d'expedir la llicència d'enterrament.

Les circumstàncies esmentades en el segon incís del paràgraf anterior no s'han d'incorporar a la inscripció de defunció ni són objecte del règim de publicitat que estableix aquesta Llei, i la seva única finalitat és la que estableix aquest article.

Article 67

Supòsits especials d'inscripció de la defunció

1. Quan el cadàver hagi desaparegut o s'hagi inhumat abans de la inscripció, és necessària una resolució del secretari judicial en què es declari la mort o una ordre de l'autoritat judicial en què s'acrediti legalment la mort.
2. Si hi ha indicis de mort violenta o en qualsevol cas en què s'hagin d'incoar diligències judicials, la inscripció de la defunció no suposa per si mateixa la concessió de llicència d'enterrament o incineració. Aquesta llicència s'expedeix quan l'autoritzi l'òrgan judicial competent.
3. Quan la mort hagi ocorregut amb posterioritat als sis primers mesos de gestació, abans del naixement, i sempre que el nounat hagi mort abans de rebre l'alta mèdica, després del part, el certificat mèdic l'han de signar, almenys, dos facultatius, que han d'afirmar, sota la seva responsabilitat, que, del part i, si s'escau, de les proves fetes amb el material genètic de la mare i el fill, no es desprenen dubtes raonables sobre la relació maternofilial; i s'ha de fer constar a la inscripció, o a l'arxiu a què es refereix la disposició addicional quarta, si s'escau, la realització de les proves esmentades i el centre sanitari que inicialment conservi la informació relacionada amb aquestes, sense perjudici del trasllat d'aquesta informació als arxius definitius de l'Administració corresponent quan sigui procedent.

** L'apartat 1, modificat per la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària, entra en vigor el 23.07.2015.*

** L'apartat 2 entrarà en vigor quan ho faci la totalitat de la la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.*

** L'apartat 3, afegit per la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil, entra en vigor el 15.10.2015.*

Capítol IV

Altres inscripcions

Article 68

Inscripció de la nacionalitat i del veïnatge civil

1. L'adquisició de la nacionalitat espanyola per residència, carta de naturalesa i opció, així com la seva recuperació i les declaracions de voluntat relatives al veïnatge, s'han d'inscriure en el registre individual.

Aquestes inscripcions tenen caràcter constitutiu.

No es pot inscriure la nacionalitat espanyola adquirida per qualsevol de les vies que reconeix l'ordenament jurídic si no s'ha efectuat la inscripció prèvia de naixement.

La inscripció de la pèrdua de la nacionalitat té caràcter merament declaratiu.

2. Per efectuar les inscripcions relatives a la nacionalitat i al veïnatge civil és títol suficient aquell a través del qual s'hagi reconegut la nacionalitat espanyola o el veïnatge civil que correspongui.

3. Les declaracions de voluntat relatives a l'adquisició de la nacionalitat espanyola per residència, carta de naturalesa i opció, així com la seva recuperació, conservació o pèrdua, i les declaracions de voluntat relatives al veïnatge, es poden fer davant l'encarregat del Registre Civil, el notari, o el funcionari diplomàtic o consular encarregat del Registre Civil.

Article 69

Presumpció de nacionalitat espanyola

Sense perjudici del que disposa el Codi civil i mentre no consti l'estrangeria dels progenitors, es presumeixen espanyols els nascuts en territori espanyol de progenitors també nascuts a Espanya.

La mateixa presumpció regeix per al veïnatge.

Article 70

Emancipació i benefici de la majoria d'edat

1. En el registre individual s'han d'inscriure l'emancipació i el benefici de la majoria d'edat.

2. L'emancipació per concessió dels qui exerceixen la pàtria potestat s'inscriu en virtut d'una escriptura pública o per compareixença davant l'encarregat.

3. L'emancipació per concessió judicial i el benefici de la majoria d'edat s'inscriuen en virtut d'una resolució judicial.

4. L'emancipació tàcita o per vida independent es pot inscriure mitjançant l'acreditació documental de la situació d'independència i el consentiment dels qui exerceixen la pàtria potestat.

La concessió d'emancipació i l'emancipació per vida independent, així com el benefici de la majoria d'edat, no produeixen efectes davant de tercers mentre no s'inscriguin en el Registre Civil.

Article 71

Inscripció de la pàtria potestat i les seves modificacions

1. Els fets que afectin les relacions paternofiliars s'han d'inscriure en el registre individual de la persona subjecta a pàtria potestat i en el del seu progenitor o en els dels seus progenitors.

Són inscriptibles les resolucions judicials que afectin la titularitat, l'exercici i les modificacions de la pàtria potestat. En particular, les que es produeixin com a conseqüència de la nul·litat, la separació i el divorci dels progenitors.

2. També s'hi han d'inscriure l'extinció, la privació, la suspensió i la recuperació de la pàtria potestat.

3. En els mateixos termes s'ha d'inscriure tot allò relatiu a les figures similars o assimilables a la pàtria potestat, que siguin de dret civil propi de les comunitats autònomes.

Article 72

Resolució judicial de provisió de suports i declaració del concurs de persona física

1. La resolució judicial dictada en un procediment de provisió de suports, així com la que la deixi sense efecte o la modifiqui, s'han d'inscriure en el registre individual de la persona amb discapacitat. La inscripció ha d'expressar l'extensió i els límits de les mesures judicials de suport.

Així mateix, s'hi ha d'inscriure qualsevol altra resolució judicial sobre les mesures de suport a persones amb discapacitat.

2. S'han d'inscriure en el Registre Civil la declaració de concurs, la intervenció o, si s'escau, la suspensió de les facultats d'administració i disposició, així com el nomenament dels administradors concursals.

Article 73

Oposabilitat de les resolucions

Les resolucions a què es refereix l'article anterior només són oposables davant de tercers quan s'hagin practicat les inscripcions oportunes.

Article 74

Inscripció de determinades representacions legals

1. Tenen accés al registre individual la representació de l'absent i la designació de defensor judicial en el cas que preveu l'article 299 bis del Codi civil.

2. Igualment, pot tenir accés al Registre Civil qualsevol representació que s'atorgui mitjançant un nomenament especial i compregui l'administració i guarda d'un patrimoni.

Article 75

Inscripció de tutela automàtica o administrativa

S'ha d'inscriure en el registre individual del menor en situació de desemparament la subjecció a la tutela per l'entitat pública a la qual, en el territori respectiu, estigui encomanada la protecció dels menors per la legislació que sigui aplicable.

Article 76

Inscripció d'actes relatius al patrimoni protegit de les persones amb discapacitat

És inscriptible en el registre individual de la persona amb discapacitat el document públic o la resolució judicial relatius a la constitució i altres circumstàncies relatives al patrimoni protegit i a la designació i modificació d'administradors d'aquest patrimoni.

Article 77

Inscripció de mesures de suport voluntàries

És inscriptible en el registre individual de l'interessat el document públic que contingui les mesures de suport previstes per una persona respecte de si mateixa o dels seus béns.

Article 78

Inscripcions de declaració d'absència i defunció

1. Les declaracions judicials d'absència i defunció s'han d'inscriure en el registre individual del declarat absent o mort.
2. En la inscripció de la declaració de defunció s'ha d'expressar la data a partir de la qual s'entén ocorreguda la mort.
3. En les inscripcions de la declaració d'absència i mort s'hi ha de fer constar tot el que preveu l'article 198 del Codi civil.

Capítol V

Inscripcions en circumstàncies excepcionals

Article 79

Inscripcions en circumstàncies excepcionals

Quan per circumstàncies excepcionals imputables al funcionament del Registre Civil no sigui possible practicar la inscripció, les autoritats o els funcionaris que assenyali el Reglament han d'estendre acta de naixement, matrimoni o defunció amb els requisits de l'assentament corresponent.

L'acta esmentada és títol suficient per procedir a la inscripció del fet o acte a què es refereix el paràgraf anterior amb independència del temps transcorregut des del fet i sense necessitat d'incoar un expedient

d'inscripció fora de termini.

Títol VII

Publicitat del Registre Civil

Capítol I

Instrumentes de publicitat registral

Article 80

Mitjans de publicitat del Registre Civil

1. La publicitat de les dades que consten en el Registre Civil s'ha de dur a terme de les maneres següents:

1a. Mitjançant l'accés de les administracions i els funcionaris públics, en l'exercici de les seves funcions i sota la seva responsabilitat, a les dades que consten en el Registre Civil.

També es pot tenir coneixement de les dades que consten en el Registre Civil mitjançant els procediments especials que acordi la Direcció General dels Registres i del Notariat, quan la informació s'hagi de subministrar de manera periòdica i automatitzada per al compliment de fins públics, o quan sigui necessària perquè les entitats de certificació regulades a la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, comprovin que no s'ha produït l'extinció dels certificats electrònics per les causes que preveu l'article 8, apartat 1, lletra e, de la Llei esmentada.

2a. Mitjançant certificació.

2. Les administracions i els funcionaris públics en l'exercici de les seves competències només poden exigir als ciutadans la presentació de certificats del Registre Civil quan les dades objecte del certificat no estiguin en poder d'aquelles, o quan sigui impossible obtenir-les directament per mitjans electrònics.

3. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici del règim de publicitat restringida al qual es refereixen els articles 83 i 84 de la present Llei.

4. Amb caràcter excepcional i amb fins d'investigació familiar, històrica o científica, es pot autoritzar l'accés a la informació registral en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 81

Expedició de certificacions

1. Són competents per expedir certificacions de les dades que consten en els assentaments del Registre Civil els encarregats de les oficines del Registre Civil.

2. Les certificacions s'han d'expedir per mitjans electrònics. Excepcionalment, també es poden expedir per mitjans no electrònics. A petició de l'interessat, les certificacions poden ser bilingües.

3. Les certificacions que preveu l'apartat anterior es presumeixen exactes i constitueixen prova plena dels fets i actes inscrits en el Registre Civil.

4. Quan per circumstàncies excepcionals la certificació no sigui conforme a les dades que constin en el Registre Civil, cal atènyer-se al que resulti d'aquest, sense perjudici de la responsabilitat que sigui procedent.

Article 82

Classes de certificacions

1. Les certificacions poden ser literals o en extracte. Llevat de sol·licitud expressa en sentit contrari, s'ha d'expedir certificació en extracte. Si no consta cap assentament, la certificació és negativa.

2. Les certificacions literals comprenen la totalitat del contingut de l'assentament o assentaments a què es refereixin.

3. Les certificacions en extracte contenen les dades que es determinin per reglament.

Capítol II

Dades sotmeses a règim de protecció especial

Article 83

Dades amb publicitat restringida

1. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren dades especialment protegides:

a) La filiació adoptiva i la desconeguda.

b) La discapacitat i les mesures de suport.»

c) Els canvis de cognom autoritzats per ser víctima de violència de gènere o el seu descendent, així com altres canvis d'identitat legalment autoritzats.

d) La rectificació del sexe.

e) Les causes de privació o suspensió de la pàtria potestat.

f) El matrimoni secret.

2. Estan sotmesos al mateix règim de protecció els documents arxivats per contenir els aspectes esmentats en l'apartat anterior o que estiguin incorporats a expedients que tinguin caràcter reservat.

3. Els assentaments que continguin informació relativa a les dades que figuren en l'apartat anterior s'han d'efectuar de la manera que es determini per reglament amb la finalitat que, llevat del mateix inscrit, només s'hi pugui accedir amb l'autorització expressada a l'article següent.

Article 84

Accés als assentaments que continguin dades especialment protegides

Només l'inscrit o els seus representants legals, qui exerceixi el suport i que estigui expressament autoritzat, l'apoderat preventiu general o el curador en el cas d'una persona amb discapacitat poden accedir o autoritzar a terceres persones la publicitat dels assentaments que continguin dades especialment protegides en els termes que s'estableixin reglamentàriament. Les administracions públiques i els funcionaris públics poden accedir a les dades especialment protegides de l'apartat 1.b de l'article 83 quan en l'exercici de les seves funcions hagin de verificar l'existència o el contingut de mesures de suport.

Si l'inscrit ha mort, l'autorització per accedir a les dades especialment protegides només la pot efectuar el jutge de primera instància del domicili del sol·licitant, sempre que justifiqui interès legítim i raó fundada per demanar-ho.

En el supòsit del paràgraf anterior, es presumeix que té interès legítim el cònjuge del difunt, la parella de fet, els ascendents i els descendents fins al segon grau.

Títol VIII

Règim de recursos

Article 85

Recursos contra les decisions adoptades pels encarregats de les oficines del Registre Civil

1. Contra les decisions adoptades pels encarregats de les oficines Central, generals i consulars del Registre Civil en l'àmbit de les competències atribuïdes per aquesta Llei, els interessats només poden interposar recurs davant la Direcció General dels Registres i del Notariat, en el termini d'un mes.

2. En el cas de denegació d'inscripció de sentències i altres resolucions judicials estrangeres la competència de les quals correspon a l'Oficina Central del Registre Civil, l'interessat només pot instar procediment judicial d'exequàtur.

Article 86

Presentació del recurs i termini de resolució

1. El recurs s'ha d'adreçar a la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública i s'ha de formular en els termes que preveu la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

L'interessat pot presentar el recurs en qualsevol dels llocs previstos per a la presentació d'escrius i sol·licituds fent ús dels mitjans que preveu l'ordenament jurídic.

2. La Direcció General ha de resoldre el recurs en el termini de sis mesos següents a la recepció de l'escriu d'interposició.

Transcorregut aquest termini sense que la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública hagi dictat i notificat resolució expressa, s'entén desestimada la pretensió, i queda expedida la via jurisdiccional corresponent.

Article 87

Òrgan jurisdiccional competent

1. Les resolucions i els actes de la Direcció General dels Registres i del Notariat es poden impugnar davant el jutjat de primera instància de la capital de província del domicili del recurrent, de conformitat amb el que preveu l'article 781 bis de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil. En aquests processos s'ha de citar a termini la Direcció General esmentada a través de la seva representació processal.

2. Queden exceptuats del número anterior les resolucions i els actes de la Direcció General dels Registres i del Notariat relatius a la sol·licitud de nacionalitat per residència que en aplicació de l'article 22.5 del Codi civil se sotmeten a la jurisdicció contenciosa administrativa.

3. La Direcció General dels Registres i del Notariat pot impugnar davant el jutjat de primera instància competent les decisions adoptades pels encarregats de les oficines per ser contràries a la doctrina establerta pel Centre Directiu. En aquests processos s'han de citar a termini els interessats.

Títol IX

Els procediments registrals

Capítol I

Regles generals dels procediments registrals

Article 88

Tramitació dels procediments registrals

1. Els procediments registrals els ha de tramitar i resoldre l'encarregat del Registre Civil de l'oficina on es pretengui efectuar l'assentament. Els procediments de rectificació d'assentaments els ha de tramitar l'encarregat de l'oficina que els hagi practicat.

2. La tramitació del procediment s'ha d'ajustar a les regles que preveu la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en els termes que es disposin per reglament. El silenci administratiu en els procediments registrals és negatiu.

Article 89

Legitimació per promoure els procediments registrals

A més del Ministeri Fiscal, poden promoure els procediments registrals els qui estiguin obligats a promoure la inscripció i qualsevol persona que tingui interès en els assentaments.

Capítol II

Rectificació dels assentaments del Registre Civil

Article 90

Rectificació judicial dels assentaments

Els assentaments estan sota la salvaguarda dels tribunals i la seva rectificació s'ha d'efectuar en virtut d'una resolució judicial ferma de conformitat amb el que preveu l'article 781 bis de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

Article 91

Rectificació dels assentaments per procediment registral

1. No obstant el que preveu l'article anterior, es poden rectificar a través d'un procediment registral:

- a) Les mencions errònies de les dades que hagin de constar en la inscripció.
- b) Els errors que procedeixen d'un document públic o eclesiàstic rectificat ulteriorment.
- c) Les divergències que s'apreciïn entre la inscripció i els documents en virtut dels quals s'hagi practicat.

2. Les mencions registrals relatives al nom i sexe de les persones, quan es compleixin els requisits de la Llei per a la igualtat real i efectiva de les persones trans i per a la garantia dels drets de les persones LGTBI, s'han de rectificar mitjançant el procediment registral que preveu la norma esmentada. En aquests casos, la inscripció té eficàcia constitutiva.

Capítol III

Declaracions amb valor de simple presumpció

Article 92

Declaracions amb valor de simple presumpció

1. Amb el procediment registral previ, es pot declarar amb valor de simple presumpció:

- a) Que no ha succeït un fet determinat que pugui afectar l'estat civil.
- b) La nacionalitat, el veïnatge civil o qualsevol estat, si no consta en el Registre Civil.
- c) El domicili dels apàtrides.
- d) L'existència dels fets mentre per força major sigui impossible l'accés a la informació continguda en el Registre Civil.
- e) El matrimoni la celebració del qual consti i que no es pugui inscriure per no haver-se acreditat degudament els requisits que el Codi civil exigeix per a la seva validesa.

2. L'acreditació de les circumstàncies referides en l'apartat anterior s'ha d'efectuar en els termes que es determinin per reglament.

Article 93

Caràcter, anotació i publicitat de les declaracions amb valor de simple presumpció

- 1. Les declaracions amb valor de simple presumpció tenen la consideració d'una presumpció legal iuris tantum.
- 2. L'anotació de les declaracions és obligatòria i és necessària la data a què aquestes declaracions es refereixen.
- 3. El testimoni, literal o en extracte, de les declaracions ha d'expressar sempre el seu valor de simple presumpció.

La publicitat de les anotacions i declaracions queda subjecta a les mateixes restriccions que aquesta Llei preveu per a les inscripcions.

Títol X

Normes de dret internacional privat

Article 94

Primacia del dret convencional i de la Unió Europea

Les normes d'aquest títol s'han d'aplicar sense perjudici del que disposin la normativa de la Unió Europea i els tractats i instruments internacionals vigents a Espanya.

Article 95

Traducció i legalització

1. Els documents no redactats en una de les llengües oficials espanyoles o escrits en lletra antiga o poc intel·ligible s'han d'acompanyar d'una traducció efectuada per un òrgan o funcionari competents. No obstant això, si a l'encarregat del Registre li consta el contingut del document pot prescindir de la traducció.

2. Qualsevol document expedit per un funcionari o una autoritat estrangera s'ha de presentar amb la legalització corresponent. No obstant això, queden exempts de legalització els documents l'autenticitat dels quals li consti a l'encarregat del Registre i els que arribin per via oficial o per diligència suficient.

3. L'encarregat que dubti de l'autenticitat d'un document ha de fer les comprovacions oportunes en el menor temps possible.

Article 96

Resolucions judicials estrangeres

1. Només és procedent la inscripció en el Registre Civil espanyol de les sentències i altres resolucions judicials estrangeres que hagin adquirit fermesa. Quan es tracti de resolucions de jurisdicció voluntària, aquestes han de ser definitives. En cas que la resolució no tingui fermesa o caràcter definitiu, únicament és procedent l'anotació registral en els termes que preveu l'ordinal 5è de l'apartat 3 de l'article 40 d'aquesta Llei.

2. La inscripció de les resolucions judicials estrangeres es pot instar:

1r. Amb la superació prèvia del tràmit de l'exequàtur que preveu la Llei d'enjudiciament civil de 1881. Fins aleshores només poden ser objecte d'anotació en els termes que preveu l'ordinal 5è de l'apartat 3 de l'article 40 de la present Llei.

2n. Davant l'encarregat del Registre Civil, que ha de procedir a efectuar-la sempre que verifiqui:

a) La regularitat i autenticitat formal dels documents presentats.

b) Que el tribunal d'origen ha basat la seva competència judicial internacional en criteris equivalents als que preveu la legislació espanyola.

c) Que totes les parts van ser degudament notificades i amb prou temps per preparar el procediment.

d) Que la inscripció de la resolució no resulta manifestament incompatible amb l'ordre públic espanyol.

L'encarregat del Registre Civil ha de notificar la seva resolució a tots els interessats i afectats per aquesta resolució. Contra la resolució de l'encarregat del Registre Civil els interessats i els afectats poden sol·licitar exequàtur de la resolució judicial o bé interposar recurs davant la Direcció General dels Registres i del Notariat en els termes que preveu aquesta Llei. En els dos casos s'ha de procedir a l'anotació de la resolució en els termes que preveu l'ordinal 5è de l'apartat 3 de l'article 40, si així se sol·licita expressament.

3. El règim jurídic que preveu el present article per a les resolucions judicials estrangeres és aplicable a les resolucions pronunciades per autoritats no judicials estrangeres en matèries la competència de les quals correspongui, segons el dret espanyol, al coneixement de jutges i tribunals.

Article 97

Document estranger extrajudicial

Un document públic estranger no judicial és títol per inscriure el fet o acte de què dóna fe sempre que compleixi els requisits següents:

1r. Que el document l'ha atorgat una autoritat estrangera competent de conformitat amb la legislació del seu Estat.

2n. Que l'autoritat estrangera hagi intervingut en la confecció del document duent a terme funcions equivalents a les que duen a terme les autoritats espanyoles en la matèria de què es tracti.

3r. Que el fet o acte contingut en el document sigui vàlid de conformitat amb l'ordenament designat per les normes espanyoles de dret internacional privat.

4t. Que la inscripció del document estranger no resulti manifestament incompatible amb l'ordre públic espanyol.

Article 98

Certificació d'assentaments estesos en registres estrangers

1. La certificació d'assentaments estesos en registres estrangers és títol per a la inscripció en el Registre Civil espanyol sempre que es verifiquin els requisits següents:

a) Que la certificació l'ha expedit una autoritat estrangera competent de conformitat amb la legislació del seu Estat.

b) Que el registre estranger de procedència tingui, quant als fets de què dóna fe, garanties anàlogues a les que la llei espanyola exigeix per a la inscripció.

c) Que el fet o acte contingut en la certificació registral estrangera sigui vàlid de conformitat amb l'ordenament designat per les normes espanyoles de dret internacional privat.

d) Que la inscripció de la certificació registral estrangera no resulta manifestament incompatible amb l'ordre públic espanyol.

2. En cas que la certificació constitueixi un mer reflex registral d'una resolució judicial prèvia, és aquesta el títol que té accés al Registre. Amb aquesta finalitat, s'ha de reconèixer la resolució judicial d'acord amb algun dels procediments que preveu l'article 96 d'aquesta Llei.

3. S'han de completar pels mitjans legals o convencionals oportuns les dades i circumstàncies que no es puguin obtenir directament de la certificació estrangera, per no contenir-les o per defectes formals que afectin l'autenticitat o la realitat dels fets que incorporen.

Article 99

Declaració de coneixement o voluntat

1. Els fets i actes que afectin l'estat civil de les persones i l'accés dels quals al Registre Civil s'efectuï mitjançant una declaració de coneixement o voluntat s'han d'ajustar al seu corresponent ordenament aplicable, determinat d'acord amb les normes espanyoles de dret internacional privat.

2. Sense perjudici del que conté el número anterior, l'accés al Registre de fets i actes relatius a l'estat de les persones a través d'una declaració de coneixement o voluntat s'ha de portar a terme en els casos, les formes, els procediments i les modalitats que estableix aquesta Llei.

Article 100

Acreditació del contingut i vigència de la llei aplicable als fets i actes relatius a l'estat civil

1. El contingut i la vigència del dret estranger en relació amb l'adequació a aquest d'un fet o acte, l'observança de les formes i solemnitats estrangeres i l'aptitud i capacitat legal necessàries per a l'acte, es poden acreditar, entre d'altres mitjans, mitjançant l'asseveració o l'informe d'un notari o cònsol espanyol, o d'un diplomàtic, cònsol o autoritat competent del país la legislació del qual resulti aplicable.

L'encarregat del Registre pot prescindir dels mitjans esmentats quan conegui suficientment la legislació estrangera de què es tracti.

2. La falta d'acreditació del contingut i la vigència de l'ordenament estranger suposa la denegació de la inscripció.

Disposicions

Disposició addicional primera

Ubicació i dotació de les oficines generals del Registre Civil

1. Les oficines generals del Registre Civil s'han d'ubicar a les mateixes localitats que corresponguin a les seus dels actuals registres civils municipals principals, existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei a les seus de la capital d'un partit judicial.

El Ministeri de Justícia, d'ofici, amb l'informe previ de la comunitat autònoma afectada, o a iniciativa de la comunitat autònoma afectada, pot modificar el nombre d'oficines generals del Registre Civil.

2. Els llocs de treball de les oficines del Registre Civil només els pot cobrir personal de l'Administració de justícia, i s'han d'ordenar d'acord amb el que estableixen les relacions de llocs de treball corresponents.

3. Mitjançant el procediment que preveu la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, per a l'ordenació i la integració de les unitats que formen les oficines judicials s'han de determinar les relacions de llocs de treball corresponents i les dotacions del personal de l'Administració de justícia necessari per a les oficines del Registre Civil. Les relacions de llocs de treball poden disposar la compatibilitat amb funcions en una oficina judicial en els casos en què així es prevegi reglamentàriament.

Disposició addicional segona

Règim jurídic dels encarregats del Registre Civil

1. En la forma i amb els requisits que es determinin per reglament, les places d'encarregats del Registre Civil s'han de proveir entre lletrats de l'Administració de justícia. La convocatòria i la resolució dels concursos per proveir les places corresponen al Ministeri de Justícia. No obstant això, les places d'encarregats de l'Oficina Central i d'encarregats de les oficines generals que s'ubiquin a les localitats on es trobaven registres civils exclusius les ha de proveir el Ministeri de Justícia pel sistema de lliure designació. El nomenament i el cessament de les places proveïdes pel sistema de lliure designació són a proposta de les comunitats autònomes amb competències executives en registre civil o assumides en matèria de justícia quan l'Oficina General esmentada estigui situada en el seu àmbit territorial. L'encarregat del Registre Civil rep la formació específica que determini el Ministeri de Justícia.

2. L'exercici d'aquesta funció pels membres del cos de lletrats de l'Administració de justícia es considera una situació de servei actiu en el cos esmentat i pot ser compatible amb funcions en una oficina judicial en els casos en què es prevegi així reglamentàriament i en la relació de llocs de treball corresponent.

3. El règim de substitució dels encarregats del Registre Civil s'ha de regular per reglament.

4. L'incompliment o la inobservança de les instruccions, resolucions i circulars de la Direcció General de

Seguretat Jurídica i Fe Pública que derivin de les facultats de supervisió i inspecció dels registres civils que corresponen a aquest centre directiu o es posin de manifest per una altra via es consideren una falta disciplinària de conformitat amb el que es tipifica reglamentàriament.

Disposició addicional tercera

Expedients de nacionalitat per residència

Les sol·licituds d'adquisició de nacionalitat espanyola per residència les han d'iniciar i tramitar els òrgans de l'Administració General de l'Estat que determini el Govern mitjançant un reial decret.

Disposició addicional quarta

Constància en el Registre Civil de les morts amb posterioritat als sis mesos de gestació

Han de figurar en un arxiu del Registre Civil, sense efectes jurídics, les morts que es produeixin amb posterioritat als sis mesos de gestació i no compleixin les condicions que preveu l'article 30 del Codi civil, cas en el qual els progenitors poden atorgar un nom.

Aquest arxiu queda sotmès al règim de publicitat restringida.

Disposició addicional cinquena

Oficines col·laboradores del Registre Civil i punt d'accés en ajuntaments

Totes les secretaries de jutjats de pau o les unitats processals de suport directe a jutjats de pau, o bé les oficines de justícia en el municipi o d'altres del mateix tipus que s'implantin en substitució de les anteriors o com a complement d'aquestes en virtut de reformes legislatives ulteriors, han de col·laborar amb el Registre Civil exercint, en la forma que es desplegui reglamentàriament, les funcions següents:

- a) Han de rebre per via presencial i han de registrar electrònicament sol·licituds, declaracions o formularis, així com altres documents necessaris per a la tramitació dels procediments del Registre Civil.
- b) Han d'informar els ciutadans en matèries relacionades amb els procediments del Registre Civil.
- c) Han d'expedir certificacions dels assentaments registrals que consten en els llibres físics de Registre Civil que estiguin a càrrec seu i no es puguin certificar per mitjans electrònics.
- d) Han d'expedir certificacions electròniques dels assentaments registrals, que s'hi sol·licitin presencialment.
- e) Han d'expedir certificats de fe de vida.
- f) Han de practicar les actuacions auxiliars no resolutives que es determinin reglamentàriament.

g) Qualsevol altres que determini la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública.

En els municipis on no s'ubiqui una Oficina General, a més d'haver-hi les oficines col·laboradores amb les funcions descrites anteriorment, els ajuntaments poden sol·licitar al Ministeri de Justícia que els habiliti les connexions necessàries, com es reguli reglamentàriament, perquè els ciutadans puguin presentar en els ajuntaments esmentats sol·licituds i la documentació necessària per a les actuacions davant el Registre Civil.

Les oficines col·laboradores del Registre Civil no disposen d'encarregat propi i per a l'acompliment de les seves funcions s'han de relacionar amb l'Oficina General i l'encarregat del seu àmbit territorial. L'encarregat de l'Oficina General de l'àmbit territorial del qual depengui una oficina col·laboradora pot delegar funcions en el funcionari dels cossos generals de l'Administració de justícia de categoria superior que presti servei a les oficines col·laboradores o bé en el funcionari de l'Administració local que sigui designat expressament per cada ajuntament per atendre aquesta oficina de la localitat que no estigui servida per funcionaris de l'Administració de justícia.

Disposició addicional sisena

Uniformitat i dotació dels sistemes i les aplicacions informàtiques en les oficines del Registre Civil

Totes les oficines del Registre Civil han d'utilitzar els mateixos sistemes i aplicacions informàtiques. El Ministeri de Justícia ha de proveir, tant en el seu desenvolupament com en la seva explotació, el conjunt d'aplicacions que suporten l'activitat dels processos operatius que es tramiten en el Registre Civil.

El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències executives en la matèria o transferides en mitjans materials d'Administració de justícia han d'establir els mecanismes de coordinació necessaris per proporcionar els serveis d'accés als sistemes del Registre Civil, suport microinformàtic, formació i atenció a usuaris.

Disposició addicional setena

Posada a disposició de les dades d'identificació personal de nacionals i estrangers

Per a l'elaboració adequada del codi personal al qual fa esment l'article 6 d'aquesta Llei, així com per al seu ús en les aplicacions informàtiques en què sigui necessari, el Ministeri de l'Interior ha de posar a disposició del Ministeri de Justícia les seqüències alfanumèriques respectives que atribueixi el sistema informàtic vigent per al document nacional d'identitat i el número d'identificació d'estrangers, així com les altres dades personals identificatives que constin en les bases de dades dels dos documents.

De la mateixa manera, el Ministeri de Justícia ha de posar a disposició del Ministeri de l'Interior les dades personals identificatives inscrites en el Registre Civil que hagin de constar en el document nacional d'identitat o número d'identificació d'estrangers.

** Aquesta disposició addicional va entrar en vigor el 23 de juliol de 2011.*

Disposició addicional vuitena

Inscripció de defunció de desapareguts durant la Guerra Civil i la dictadura

L'expedient registral, resolt favorablement, és títol suficient per practicar la inscripció de la defunció de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la repressió política immediatament posterior, sempre que, de les proves aportades, se'n pugui inferir raonablement la mort, encara que no siguin immediates a aquesta. En la valoració de les proves s'ha de considerar especialment el temps transcorregut, les circumstàncies de perill i l'existència d'indicis de persecució o violència.

** Aquesta disposició addicional va entrar en vigor el 23 de juliol de 2011.*

Disposició addicional novena

Obtenció de dades de l'Institut Nacional d'Estadística

Per facilitar la tramitació telemàtica als registres civils, l'Institut Nacional d'Estadística dóna accés telemàtic a les dades de domicili relatives al padró municipal que tinguin relació amb els fets inscriptibles, així com, si és necessari per a la correcta identificació dels fets esmentats, a les dades d'identificació que figurin en les inscripcions padronals, sense que sigui necessari per a tot això el consentiment de l'interessat.

També s'utilitzen les dades padronals per a l'actualització de la informació que consta a les bases de dades dels registres civils, en condicions idèntiques que en el paràgraf anterior.

Disposició addicional desena

Terminologia

En les parelles del mateix sexe registral, les referències fetes a la mare s'entenen fetes a la mare o progenitor gestant i les referències fetes al pare s'entenen referides al pare o progenitor no gestant.

Disposició transitòria primera

Procediments en tramitació a l'entrada en vigor d'aquesta Llei

Als procediments i expedients iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei els és aplicable la Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, i les disposicions dictades en el seu desplegament.

Disposició transitòria segona

Registres individuals

El Ministeri de Justícia ha d'adoptar les disposicions necessàries per a la incorporació progressiva de les dades digitalitzades que constin en la base de dades del Registre Civil a registres individuals. A aquest efecte, s'han d'incorporar als registres individuals totes les inscripcions de naixement practicades en els registres civils municipals, tant principals com delegats, consulars i central, des del 1920, i totes les inscripcions de matrimoni, defuncions i tuteles i altres representacions legals

practicades en els registres civils municipals, tant principals com delegats, consulars i central, des del 1950.

El Ministeri de Justícia ha de procedir a la recuperació informàtica dels assentaments relatius a inscripcions anteriors als anys esmentats progressivament, en funció de les possibilitats pressupostàries.

Disposició transitòria tercera

Llibres de família

A partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei no s'expedeixen llibres de família.

Els llibres de família expedits amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei segueixen tenint els efectes que preveuen els articles 8 i 75 de la Llei del Registre Civil de 8 de juny de 1957.

Disposició transitòria quarta

Extensió i pràctica d'assentaments

Fins que el Ministeri de Justícia aprovi, mitjançant una resolució de la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública, l'entrada en servei efectiva de les aplicacions informàtiques que permetin el funcionament del Registre Civil de manera íntegrament electrònica de conformitat amb les previsions que conté aquesta Llei, els encarregats de les oficines del Registre Civil han de practicar en els llibres i les seccions corresponents que regula la Llei de 8 de juny de 1957 els assentaments relatius a naixements, matrimonis, defuncions, tuteles i representacions legals. No és aplicable, en aquests casos, el que preveu aquesta Llei respecte del codi personal.

Amb aquests fins, mantenen les seves tasques i funcions de registre civil segons el que preveu l'article 2.2 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, en relació amb els articles 10 a 22 de la Llei del Registre Civil de 8 de juny de 1957, els que fins al moment de l'entrada en vigor completa d'aquesta Llei hagin anat exercint en els registres civils d'encarregats, encarregats per delegació, lletrats de l'Administració de justícia i personal funcionari dels cossos generals de l'Administració de justícia i es continua aplicant l'article 27 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial.

Per a la tramitació de procediments, l'expedició de publicitat i la pràctica d'assentaments en els termes del paràgraf anterior, mentre no es produeixi l'entrada en servei de les aplicacions informàtiques esmentada, són competents les oficines del Registre Civil que ho anaven sent de conformitat amb les regles que preveuen els articles 15, 16, 17, 18 i 19 de la Llei del Registre Civil de 8 de juny de 1957, que se segueixen aplicant transitòriament a aquests únics efectes.

A fi de facilitar i agilitar l'entrada en servei efectiu de les aplicacions informàtiques, així com per agilitar la incorporació de dades digitalitzades als registres individuals, de conformitat amb el que disposa la disposició transitòria segona d'aquesta Llei, el Ministeri de Justícia, en col·laboració amb les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia, han de desenvolupar i presentar projectes adequats en el marc del Pla de transformació, recuperació i resiliència.

El Govern, a través del Ministeri de Justícia, ha d'informar periòdicament les Corts Generals sobre el procés d'implantació del nou model de Registre Civil.

Disposició transitòria cinquena

Publicitat formal del Registre Civil no digitalitzat

1. La publicitat formal de les dades incorporades a llibres no digitalitzats es continua regint pel que preveu la Llei del Registre Civil de 8 de juny de 1957.
2. S'han d'adequar els formats i models de certificacions a fi de possibilitar l'ús de les llengües oficials.

Disposició transitòria sisena

Valor històric dels llibres i documents que consten als arxius del Registre Civil

Els llibres i documents que a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei constin als arxius del Registre Civil es consideren patrimoni documental amb valor històric en els termes que preveu la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, i per tant no es poden destruir.

Disposició transitòria setena

Oficines consulars del Registre Civil

El que disposa aquesta Llei s'ha d'aplicar a les oficines consulars del Registre Civil atenent els mitjans i sistemes informàtics, els canals electrònics i les condicions de funcionament disponibles.

Disposició transitòria vuitena

Creació d'oficines del Registre Civil. Encarregats i règim transitori dels lletrats de l'Administració de justícia. Continuitat del personal al servei de l'Administració de justícia destinat en el Registre Civil

1. A l'entrada en servei efectiva de les aplicacions informàtiques que permetin el funcionament del Registre Civil de manera íntegrament electrònica quan ho estableixi així la resolució o resolucions que es dictin a l'empara de la disposició transitòria quarta, queden suprimits els jutjats que, de manera exclusiva, hagin anat exercint funcions de Registre Civil Exclusiu i de Registre Civil Central i, en lloc d'aquests, es creen les oficines generals del Registre Civil i l'Oficina Central del Registre Civil.

A les altres poblacions seus de la capital d'un partit judicial, a l'entrada en servei efectiva de les aplicacions informàtiques segons el que indica el paràgraf anterior, els jutjats de primera instància o de primera instància i instrucció que han anat duent a terme les funcions de Registre Civil les continuen duent a terme, igualment en qualitat d'oficines generals del Registre Civil.

2. Els lletrats de l'Administració de justícia que, en el moment de l'entrada en servei efectiva de les aplicacions informàtiques que permetin el funcionament del Registre Civil de manera íntegrament electrònica de conformitat amb les previsions que conté aquesta Llei, estiguin prestant serveis amb destinació definitiva en el Registre Civil Central o en els registres civils exclusius allà on n'hi hagi, així com

els que tinguin assignades funcions de Registre Civil en els jutjats de primera instància o de primera instància i instrucció, passen a exercir les funcions d'encarregats del Registre Civil, i les compatibilitzen amb les pròpies del càrrec de lletrat de l'Administració de justícia de l'oficina judicial a la qual hagi estat adscrit el Registre Civil a l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Les retribucions són les que es determinin en les relacions de llocs de treball corresponents, en atenció a les funcions dutes a terme.

3. El personal funcionari al servei de l'Administració de justícia que, en el moment de l'entrada en servei efectiva de les aplicacions informàtiques que permetin el funcionament del Registre Civil de manera íntegrament electrònica de conformitat amb les previsions que conté aquesta Llei, estigui prestant serveis amb destinació definitiva en el Registre Civil Central i els registres civils exclusius allà on n'hi hagi o tinguin assignades funcions de registre en les oficines judicials amb adscripció de Registre Civil, continua duent a terme les seves funcions respectives de Registre Civil, i les compatibilitza, si s'escau, amb les que exerceixi dins de l'Administració de justícia en l'oficina judicial a la qual estigui adscrit el Registre Civil, amb abonament de la totalitat de les retribucions que anava percebent.

4. Mentre no s'implantin les estructures i relacions de llocs de treball oportunes en l'àmbit del Registre Civil, es mantenen els centres de destinació actuals segons el que preveu la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial. Les noves oficines del Registre Civil que s'implantin de conformitat amb aquesta Llei es consideren centre de destinació per als funcionaris de l'Administració de justícia.

Les mencions que es fan de l'article 521 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, al Registre Civil s'han d'entendre fetes a les oficines generals, central i col·laboradores del Registre Civil que s'estableixin en el territori de l'Estat en virtut del que preveu aquesta Llei.

5. Tant l'elaboració de les relacions de llocs de treball com els processos d'acoblament del personal funcionari que s'emprenguin per a la creació d'oficines del Registre Civil es regeixen per les normes sobre implantació d'oficina judicial que contenen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, així com la normativa de desplegament.

Disposició transitòria novena

Aplicació de la disposició addicional quarta

El que disposa la disposició addicional quarta resulta aplicable a totes les defuncions esdevingudes amb anterioritat a la seva entrada en vigor, sempre que així ho sol·licitin els progenitors en el termini de dos anys des de la seva publicació en el Butlletí Oficial de l'Estat.

Disposició transitòria desena

Destinació dels jutges encarregats dels registres civils exclusius i dels encarregats del Registre Civil Central

1. Els jutges i magistrats que en el moment de l'entrada en servei efectiva de les aplicacions informàtiques que permetin el funcionament del Registre Civil de manera íntegrament electrònica de conformitat amb les previsions d'aquesta Llei estiguin prestant serveis amb destinació definitiva com a encarregats dels registres civils exclusius i del Registre Civil Central poden optar per mantenir-se exercint les funcions esmentades en situació de serveis especials en la carrera judicial, sempre que

hagin accedit a aquesta plaça abans del 22 de juliol de 2011, data de publicació en el *Butlletí Oficial de l'Estat* d'aquesta Llei. Aquestes places s'han de declarar a extingir, però mantenen transitòriament les mateixes retribucions que s'estaven percebent abans de canviar a la situació de serveis especials i s'amortitzen quan cessin els titulars que les ocupaven. Els jutges que no vulguin o no puguin romandre en aquestes funcions queden en la situació que preveuen els apartats finals d'aquesta disposició.

2. Els assumptes jurisdiccionals pendents de resoldre es reparteixen entre els jutjats de primera instància o de primera instància i instrucció segons que correspongui.

3. Les competències jurisdiccionals atribuïdes a jutges i magistrats pel fet de tenir la condició d'encarregats del Registre Civil passen a correspondre als jutjats de primera instància o de primera instància i instrucció de conformitat amb les normes de competència que estableixen les lleis processals.

4. Els jutges encarregats dels registres civils exclusius que d'acord amb el que disposa aquesta Llei deixin de tenir aquesta condició queden provisionalment a disposició del president del Tribunal Superior de Justícia corresponent, sense minva de les retribucions que anaven percebent. Mentre romanguin en aquesta situació, han de prestar els seus serveis en els llocs que determinin les sales de govern respectives, i meriten les indemnitzacions corresponents per raó del servei quan aquests es prestaven en un lloc diferent al del Registre Civil en el qual estaven destinats; tot això, de conformitat amb el que disposa la Llei orgànica del poder judicial. Aquests jutges han de ser destinats als jutjats o tribunals del lloc i l'ordre jurisdiccional de la seva elecció, en la primera vacant que es produeixi en l'òrgan elegit, a menys que es tracti de places de president, de nomenament discrecional o reservades legalment a magistrats procedents de proves selectives, llevat que aquests tinguin aquesta condició, sempre que compleixin la resta de condicions objectives que preveu la Llei orgànica del poder judicial per poder accedir a aquestes places.

5. Els encarregats dels registres civils centrals que per virtut d'aquesta Llei deixin de tenir aquesta condició queden adscrits a disposició del president del Tribunal Superior de Justícia de Madrid. Mentre romanguin en aquesta situació, han de prestar els seus serveis en els llocs que determini la Sala de Govern i han de ser destinats a la primera vacant que es produeixi en qualssevol seccions civils de l'Audiència Provincial de Madrid, a determinar pel president, a menys que es tracti de les places de president o reservades legalment a magistrats procedents de proves selectives, i per a les quals no es reconegui una preferència o reserva especial a un especialista.

6. No obstant això, el temps durant el qual els jutges i magistrats afectats poden romandre en situació d'adscripció provisional a les presidències dels tribunals superiors de justícia es pot estendre, a petició del mateix interessat, a dos anys a comptar del moment en què van perdre la condició d'encarregats del Registre Civil.

Disposició transitòria desena bis

Implantació de l'Oficina Central i oficines consulars

Dictada la resolució de posada en marxa de l'Oficina Central, a l'empara de la disposició transitòria quarta, i fins a la implantació efectiva total de les oficines consulars, l'extensió i la pràctica d'assentaments que s'hagin d'efectuar de conformitat amb la Llei de 8 de juny de 1957 respecte als

duplicats de les inscripcions consulars, les referències a jutges o magistrats encarregats del Registre Civil Central s'entenen fetes als lletrats de l'Administració de justícia que exerceixin les seves funcions com a encarregats del Registre Civil Central, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

Disposició transitòria onzena

Referències a resolucions judicials en els expedients en tramitació

Les mencions existents en altres normes a interlocutòries i providències que es puguin dictar en els expedients que estiguin en tramitació en els registres civils d'acord amb el que disposen la Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, i el Decret de 14 de novembre de 1958, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei del Registre Civil, s'entenen referides a resolucions de l'encarregat del Registre Civil.

Disposició derogatòria

Llei de 8 de juny de 1957 del Registre Civil, Llei 38/1998, de 28 de desembre, de demarcació i planta judicial, i Codi civil

Queden derogades totes les normes que s'oposin al que preveu aquesta Llei i, en particular, les següents:

1a. La Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, excepte el que disposen les disposicions transitòries tercera, quarta i cinquena d'aquesta Llei.

2a. Els números 1 i 2 de l'article 27 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, excepte el que estableix la disposició transitòria quarta d'aquesta Llei.

3a. Els articles 325 a 332 del Codi civil.

Disposició final primera

Dret supletori

En tot el que es preveu en relació amb la tramitació administrativa dels procediments que regula aquesta Llei s'hi aplica la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Disposició final segona

Referències als encarregats del Registre Civil i als alcaldes

1. Les referències que es trobin en qualsevol norma referides a jutges o magistrats encarregats del Registre Civil s'han d'entendre fetes a l'encarregat del Registre Civil, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

2. Les referències que es trobin en qualsevol norma al jutge, l'alcalde o el funcionari que sigui competent per autoritzar el matrimoni civil s'han d'entendre referides al notari, l'encarregat del Registre Civil o el funcionari diplomàtic o consular encarregat del Registre Civil, per acreditar el compliment dels requisits

de capacitat i la inexistència d'impediments o la seva dispensa, i al jutge de pau, l'alcalde o el regidor en qui aquest delegui, l'encarregat del Registre Civil, el notari, o el funcionari diplomàtic o consular encarregat del Registre Civil, per a la celebració davant ells del matrimoni en forma civil.

Disposició final tercera

Reforma del Codi civil

Es modifica l'article 30 del Codi civil, que queda redactat en els termes següents:

«Article 30

La personalitat s'adquireix en el moment del naixement amb vida, un cop s'ha produït el despreniment complet del si matern.»

** Aquesta disposició final va entrar en vigor el 23 de juliol de 2011.*

Disposició final quarta

Reforma de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil

S'afegeix un nou paràgraf 17è a l'apartat 1 de l'article 52, es modifica la rúbrica del capítol v del títol I del llibre IV i s'afegeix un nou article 781 bis a la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, en els termes següents:

1. S'afegeix un nou paràgraf 17è a l'apartat 1 de l'article 52 amb la redacció següent:

«17è. En els processos contra les resolucions i els actes que dicti la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de registre civil, a excepció de les sol·licituds de nacionalitat per residència, és competent el jutjat de primera instància de la capital de província del domicili del recurrent.»

2. Es modifica la rúbrica del capítol V del títol I del llibre IV, que passa a tenir la redacció següent:

«De l'oposició a les resolucions administratives en matèria de protecció de menors, del procediment per determinar la necessitat d'assentiment en l'adopció i de l'oposició a determinades resolucions i actes de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de registre civil.»

3. S'afegeix un nou article 781 bis amb la redacció següent:

«Article 781 bis. Oposició a les resolucions i actes de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de registre civil

1. L'oposició a les resolucions de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de registre civil, a excepció de les dictades en matèria de nacionalitat per residència, es pot formular en el termini

de dos mesos des de la seva notificació, sense que sigui necessària la formulació de reclamació administrativa prèvia.

2. Qui es pretengui oposar a les resolucions ha de presentar un escrit inicial en el qual ha d'expressar succintament la seva pretensió i la resolució a què s'oposa.

3. El secretari judicial ha de reclamar a la Direcció General dels Registres i del Notariat un testimoni complet de l'expedient, que s'ha d'aportar en el termini de vint dies.

4. Rebut el testimoni de l'expedient administratiu, el secretari judicial ha de citar a termini l'actor per vint dies perquè presenti la demanda, que s'ha de tramitar d'acord amb el que preveu l'article 753.»

Disposició final cinquena

Taxes municipals

S'afegeix un apartat 5 a l'article 20 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, amb la redacció següent:

5. Els ajuntaments poden establir una taxa per a la celebració dels matrimonis en forma civil.

Disposició final cinquena bis

Aranzels notarials

El Govern ha d'aprovar els aranzels corresponents a la intervenció dels notaris en la tramitació de les actes matrimonials prèvies i per la celebració de matrimonis en forma civil amb l'autorització de les escriptures públiques corresponents.

Disposició final sisena

Adquisició de la nacionalitat espanyola pels néts d'exiliats durant la Guerra Civil i la dictadura

El dret d'opció que preveu la disposició addicional setena de la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la dictadura, també el poden exercir els néts de les exiliades espanyoles que van conservar la nacionalitat espanyola després d'haver contret matrimoni amb un estranger amb posterioritat al 5 d'agost de 1954, data d'entrada en vigor de la Llei de 15 juliol de 1954, sempre que no transmetessin la nacionalitat espanyola als seus fills, perquè aquests van seguir la del pare, i formalitzin la seva declaració en aquest sentit en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la present disposició.

** Aquesta disposició final va entrar en vigor el 23 de juliol de 2011.*

Disposició final setena

Competències de les comunitats autònomes en matèria de registre civil

Les comunitats autònomes tenen participació en aquest àmbit exercint les competències executives en matèria de registre civil o les que derivin de competències assumides en matèria de mitjans materials i personals de l'Administració de justícia; d'acord amb els seus estatuts d'autonomia, la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i aquesta Llei, així com les altres disposicions normatives.

Disposició final vuitena

Títol competencial

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.5a i 8a de la Constitució espanyola, a excepció de la disposició final quarta, que ho fa sobre la base de l'article 149.1.6a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per dictar la legislació processal.

Disposició final novena

Desplegament reglamentari

Es faculta el Govern per dictar les disposicions d'aplicació i desplegament d'aquesta Llei que siguin necessàries.

Disposició final desena

Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor el 30 d'abril de 2021, excepte les disposicions addicionals setena i vuitena i les disposicions finals tercera i sisena, que entren en vigor l'endemà de la publicació en el *Butlletí Oficial de l'Estat*, i excepte els articles 49.2 i 53 del mateix text legal, que entren en vigor el dia 30 de juny de 2017.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de l'entrada en vigor el 15 d'octubre de 2015 dels articles 44, 45, 46, 47, 49.1 i 4, 64, 66 i 67.3, i la disposició addicional novena, en la redacció que en fa l'article 2 de la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil.

Així mateix, aquesta Llei entra en vigor per a les oficines consulars del Registre Civil el dia 1 d'octubre de 2020, i s'ha d'aplicar de manera progressiva de conformitat amb el que preveuen la disposició transitòria setena i les disposicions reglamentàries que es dictin a l'efecte.

Fins a la completa entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'adoptar les mesures i els canvis normatius necessaris que afectin l'organització i el funcionament dels registres civils.

Afectacions passives (77)

Disposició transitòria desena bis afegida per la disposició final vuitena del Reial decret llei 8/2023, de 27 de desembre, pel qual s'adopten mesures per afrontar les conseqüències econòmiques i socials derivades dels conflictes a Ucraïna i al Pròxim Orient, així com per pal·liar els efectes de la sequera.

Article 44 modificat per la disposició final 11a.1 del Llei 4/2023, de 28 de febrer, per a la igualtat real i efectiva de les persones trans i per a la garantia dels drets de les persones LGTBI.

Article 49 apartat 5 afegit per la disposició final 11a.2 de la Llei 4/2023, de 28 de febrer, per a la igualtat real i efectiva de les persones trans i per a la garantia dels drets de les persones LGTBI.

Article 51 modificat per la disposició final 11a.3 de la Llei 4/2023, de 28 de febrer, per a la igualtat real i efectiva de les persones trans i per a la garantia dels drets de les persones LGTBI.

Article 53 modificat per la disposició final 11a.4 de la Llei 4/2023, de 28 de febrer, per a la igualtat real i efectiva de les persones trans i per a la garantia dels drets de les persones LGTBI.

Article 69 modificat per la disposició final 11a.5 de la Llei 4/2023, de 28 de febrer, per a la igualtat real i efectiva de les persones trans i per a la garantia dels drets de les persones LGTBI.

Article 91 apartat 2 modificat per la disposició final 11a.6 de la Llei 4/2023, de 28 de febrer, per a la igualtat real i efectiva de les persones trans i per a la garantia dels drets de les persones LGTBI.

Disposició addicional desena afegida per la disposició final 11a.7 de la Llei 4/2023, de 28 de febrer, per a la igualtat real i efectiva de les persones trans i per a la garantia dels drets de les persones LGTBI.

Article 4 apartats 10è a 15à modificats per l'article 6.1 de la Llei 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

Article 4 apartat 16è afegit per l'article 6.1 de la Llei 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

Article 11 lletra i modificada per l'article 6.2 de la Llei 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

Article 44 apartat 7, paràgraf 1r modificat per l'article 6.3 de la Llei 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

Article 71 apartat 2 modificat per l'apartat 6.4 de la Llei 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

Article 72 títol i apartat 1 modificats per l'apartat 6.5 de la Llei 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

Article 73 modificat per l'apartat 6.6 de la Llei 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

Article 75 modificat per l'apartat 6.7 de la Llei 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

Article 77 modificat per l'apartat 6.8 de la Llei 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

Article 83 apartat 1 modificat per l'article 6.9 de la Llei 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

Article 84 paràgraf 1r modificat per l'article 6.10 de la Llei 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

Article 58 apartats 1, 2, 5, 6 i 7 modificats per la disposició final 4a.1 del per la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Article 58 apartats 8, 9, 10 i 11 afegits per la disposició final 4a.1 de la per la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Cal tenir en compte que, tot i que la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària digui que modifica aquests apartats, hem d'entendre que els afegeix. A més, també hem d'entendre que en lloc d'afegir l'apartat 12, afegeix un apartat 11.

Article 58 apartat 5 modificat per la disposició final 4a.1 de la per la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària, en la redacció feta per l'article únic.3 de la Llei 4/2017, de 28 de juny, de modificació de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Article 58 bis afegit per la disposició final 4a.2 de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Disposició transitòria onzena afegida per l'article únic.27 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició derogatòria modificada per l'article únic.28 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició final primera modificada per l'article únic.29 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició final segona apartat 2 modificat per l'article únic.30 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Aquest apartat prèviament va ser modificat per la disposició final 4a.9 de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària, però la modificació no va arribar a entrar en vigor.

Disposició final cinquena bis afegida per la disposició final 4a.11 del Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Disposició final setena modificada per l'article únic.31 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es

modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició final vuitena modificada per l'article únic.32 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició final desena modificada per la disposició final 5a de la Llei 3/2020, de 18 de setembre, de mesures processals i organitzatives per fer front a la COVID-19 en l'àmbit de l'Administració de justícia.

Article 6 modificat per l'article únic.1 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 7 modificat per l'article únic.2 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 10 apartat 2 modificat per l'article únic.3 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 20 modificat per l'article únic.4 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 21 apartat 2 modificat per l'article únic.5 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 22 modificat per l'article únic.6 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 27 apartat 4 modificat per l'article únic.7 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 34 modificat per l'article únic.8 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 53 apartat 4t modificat per l'article únic.9 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 54 modificat per l'article únic.10 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 55 modificat per l'article únic.11 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 58 rúbrica i apartat 3 modificats per l'article únic.12 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 61 modificat per l'article únic.13 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 68 apartat 3 afegit per l'article únic.14 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la

Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 86 modificat per l'article únic.15 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Article 88 apartat 2 modificat per l'article únic.16 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició addicional primera modificada per l'article únic.17 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició addicional segona modificada per l'article únic.18 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició addicional cinquena modificada per l'article únic.19 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició addicional sisena modificada per l'article únic.20 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició transitòria segona modificada per l'article únic.21 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició transitòria tercera modificada per l'article únic.22 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició transitòria quarta modificada per l'article únic.23 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició transitòria cinquena apartat 2 modificat per l'article únic.24 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició transitòria vuitena modificada per l'article únic.25 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició transitòria desena modificada per l'article únic.26 de la Llei 6/2021, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició final desena modificada per la disposició final 2a del Reial decret llei 16/2020, de 28 d'abril, de mesures processals i organitzatives per fer front a la COVID-19 en l'àmbit de l'Administració de justícia.

Disposició final desena modificada per la disposició final primera de la Llei 5/2018, d'11 de juny, de modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, en relació amb l'ocupació il·legal d'habitatges.

Disposició final desena modificada per la disposició final 4a.12 de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, en la redacció donada per l'article únic.4 de la Llei 4/2017, de 28 de juliol, de modificació de la Llei 15/2015, de

2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Article 44 modificat per l'article 2.1 de la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil.

Article 45 modificat per l'article 2.2 de la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil.

Article 46 modificat per l'article 2.3 de la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil.

Article 47 modificat per l'article 2.4 de la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil.

Article 49 apartats 1 i 4 modificats per l'article 2.5 de la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil.

Aquests dos apartats entren en vigor el 15.10.15, però no la resta d'apartats.

Article 64 modificat per l'article 2.6 de la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil.

Article 66 modificat per l'article 2.7 de la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil.

Article 67 apartat 3 afegit per l'article 2.8 de la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil.

Disposició addicional novena afegida per l'article 2.9 de la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil.

Article 59 modificat per la disposició final 4a.3 de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Article 60 modificat per la disposició final 4a.4 de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Article 61 modificat per la disposició final 4a.5 de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Article 67 apartat 1 modificat per la disposició final 4a.6 de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Article 74 apartat 1 modificat per la disposició final 4a.7 de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Article 78 apartat 3 afegit per la disposició final 4a.8 de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Disposició final cinquena modificada per la disposició final 4a.10 de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Disposició final desena modificada per l'article 2.10 de la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil.

Aquesta disposició addicional havia estat modificada anteriorment per la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària. que ja prorrogava l'entrada en vigor al 30 de juny de 2017, però l'entrada en vigor de la modificació era posterior (23.07.2015).

Consideracions legals

Els textos consolidats (o versions actualitzades) de les normes que ofereix el Portal Jurídic de Catalunya no tenen caràcter oficial.

Enllaç a aquesta versió

<https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=654049&language=ca&validity=2008173&traceability=02>